Глава 2. Досягнення

- 2.1. Організації та проекти
- 2.1.1. Побудова миру
- 2.1.2. Міжрелігійна співпраця та діалог
- 2.1.3. Освіта
- 2.1.4. Мистецтво
- 2.1.5. Засоби масової інформації
- 2.1.6. Роль жінок
- 2.1.7. Робота з молоддю
- 2.1.8 Сім’я
- 2.1.9 Наука
- 2.1.10 Благодійна допомога
- 2.1.11 Спорт
- 2.1.12 Здоров’я
- 2.2. Сприяння вирішенню конфліктів
- 2.2.1. Вибори Президента США
- 2.2.2. Стратегічна оборонна ініціатива
- 2.2.3. Виведення радянських військ з Афганістану
- 2.2.4. Як Конгрес США підтримав борців за свободу в Нікарагуа
- 2.2.5. Об’єднання Німеччини
- 2.3. Діяльність у країнах колишнього Радянського Союзу (1990-2010)
- 2.3.1. Зустріч у Москві (8-13 квітня 1990 р.)
- 2.3.2. Перетинаючи кордони

- 2.3.3. Миротворчі турне 1992-2010

2.1. Організації та проекти

«Складні проблеми, з якими зіткнулося зараз суспільство, можна швидко вирішити, якщо в мисленні людей станеться революція. Якщо кожна людина й країна почне дбати передусім про іншу, працювати разом з іншою, проблеми сучасного суспільства будуть вирішені».

Доктор Мун Сон Мьон

Доктор Мун - далекоглядний лідер і практик, який заснував організації, установи, видавництва та проекти служіння, щоб постав той ідеальний світ, про який він вів мову. Він почав свою місію з рішучістю покласти край людським стражданням. Сьогодні в нього є проекти й плани розв’язання всіх основних проблем, що стоять перед людством. Мабуть жодна людина не заснувала і не фінансувала так багато організацій заради миру й покращення життя людей, як д-р Мун. У своїй роботі він торкнувся майже всіх областей людської діяльності. Як визнання невтомної праці шести десятиліть із вирішення найскладніших проблем людства, д-р Мун отримав чудову глобальну мережу друзів, союзників і прихильників, які представляють усі релігії, раси, культури, національності та професії.

Праці доктора Муна торкнутися майже всіх областей людської діяльності. Багато хто запитує, як д-р Мун зміг здійснити так багато. Він каже, що найважливіше - це молитва. Перед початком нового напрямку роботи д-р Мун спершу вкладає багато годин вивчення, досліджень і роздумів. Потім він окреслює бачення роботи. Центральним у всьому баченні є стрижневий універсальний принцип життя заради інших. Потім він збирає людей, прихильних до цієї роботи. (Про його здатність надихати інших на присвяту разом із ним на гідні справи ходять легенди.) Працюючи пліч-о-пліч із ними з раннього ранку до пізньої ночі,

він створює атмосферу виклику людям, що змушує їх працювати найкращим чином. На такому підґрунті робота рухається вперед, виникає імпульс і набувається професіоналізм.

2.1.1. Побудова миру

«Входячи у вік глобалізації XXI-го століття, ми стикаємося з нагальним завданням подолання великої кількості складних перешкод на шляху до миру в усьому світі. У мене є план, який враховує фундаментальний корінь усіх цих проблем. На основі цієї віри я присвятив все своє життя втіленню волі Небес».

Доктор Мун Сон Мьон

Невпинна праця Доктора Муна над вирішенням проблем на Близькому Сході і між двома Кореями

Жоден інший лідер не витратив стільки часу й ресурсів, щоб вирішити, здавалося б, неможливі проблеми встановлення миру на Близькому Сході, а також між Північною і Південною Кореєю.

Почувши новину про теракт 11 вересня 2001 року, доктор Мун усамітнився на три дні для молитви й медитації. Вийшовши з цих роздумів, він тут же скликав конференцію на тему: «Глобальне насильство: криза і надія», яка відбулася в Нью-Йорку в жовтні 2001 року. П'ятсот лідерів зі 101 країни представили на ній різні точки зору. Після поміркованих і виважених пленарних промов, під час обіду вогнем пронеслась проповідь пастора Луїса Фаррахана. Радикальні мусульмани, які приїхали на конференцію з думками, що вони будуть лише ввічливими глядачами висловлення традиційної західної точки зору були в захваті. Подальші сесії були сповнені відвертих і жвавих обмінів думками, усі вільно виливали те, що в них на серці. Така атмосфера вдовольнила всі сторони, і, що важливо, ніхто не залишив захід. Американські учасники розуміли, що в той час як Сполучені Штати Америки мали право оплакувати загиблих після нападу на

Всесвітній торговий центр, світ не закінчується на кордонах своєї країни і Америка повинна серйозно працювати, щоб виправити явну нерівноправність між «заможними» та «незаможними», якщо вона не хоче щоб такі події повторюватися знову і знову.

Проте д-р Мун розумів, що ісламський світ сповнений протиріч, які можна вирішити тільки через проведення мусульманами своєї миротворчої конференції. Тому він закликав колишнього президента Індонезії Абдуррахмана Вахіда і лідера «Нації Ісламу» Луїса Фаррахана скликати спільну конференцію, якій запропонував свою повну підтримку. Конференція пройшла 20-23 грудня 2001 року під девізом «Іслам і майбутній світу миру». Це знаменна миротворча подія дозволила мусульманам доброї волі виробити свій власний голос у той час, коли мусульманський світ оговтувався від хвилі джихадистської пропаганди. Це був перший із багатьох таких заходів, ініційованих доктором Муном задля вирішення проблем світу після теракту 11 вересня.

Президент Індонезії Абдуррахман Вахід

Президент Індонезії Абдуррахман Вахід

Абдуррахман Вахід, президент Індонезії (1999-2001)
У словах і в особі доктора Мун Сон Мьона ми можемо відчути тривалу боротьбу заради встановлення миру мирним шляхом. Релігія не дозволяє застосування насильства. За ісламськими законами ви вправі фізично захищатися тільки якщо вас намагаються викрасти з дому. Християн застерігали підставити ліву щоку, якщо вдарили по правій.
Усі релігії говорять про мир. При цьому може здатися, що релігійна боротьба за мир є простою, але це не так. Складність проблеми в тому, що люди зловживають релігією в гонитві за перемогою і тріумфом. Це, у свою чергу, призводить до конфліктів між людьми, які мають різні переконання. З цієї причини заклик доктора Муна до миру шляхом релігії є дуже тонким і ґрунтовним підходом до проблеми. Нам украй пощастило бути свідками того, як від усе своє життя бореться за мир у всьому світі. Ми бачимо, як він сповна живе миром у своєму житті. Я знаю, що він пережив невимовні переслідування. Це робить нас його боржниками.

Федерація всесвітнього миру та Міжнародна міжрелігійна федерація за мир у всьому світі

Міжнародну та міжрелігійну федерацію за миру в усьому світі було засновано у 1999 р. для сприяння миру в усьому світі через міжрелігійні ініціативи, для вирішення конфліктів та проведення заходів спрямованих на зміцнення сім'ї як основи благополуччя суспільства. Одним із її найважливіших завдань стало створення міжрелігійної ради з лідерів світових релігій і політичних лідерів для консультування та підтримки Організації Об'єднаних Націй у її зусиллях побудови миру в усьому світі.

Усесвітній саміт UPF 2013 у Кореї
Усесвітній саміт UPF 2013 у Кореї

У 2005 році Міжнародна та міжрелігійна федерація за мир у всьому світі була перетворена у Федерацію всесвітнього миру (ФВМ). Зараз ФВМ - це глобальна мережа людей і організацій, що займаються побудовою мирного світу, в якому кожен може жити в умовах свободи, гармонії, співробітництва та процвітання. Мир - це не просто відсутність війни, це не термін, який застосовується тільки до відносин між націями. Мир є основоположною якістю, яка має характеризувати всі відносини.

Конференція IIFWP у Києві, 2003 рік
Конференція IIFWP у Києві, 2003 рік

ФВМ виступає за оновлення Організації Об'єднаних Націй, зокрема через пропозицію утворення міжрелігійної ради в межах своїх структур. ФВМ реалізує свої програми через глобальну мережу Послів миру. ФВМ

закликає всі релігії до діалогу та співпраці на благо миру, заснованого на визнанні того, що людська гідність бере свій початок з універсального божественного джерела, що є основою гармонії і єднання. ФВМ пропонує допомогу та гуманітарні програми; навчання через служіння; виховання характеру і спортивних програм з особливим ухилом на вироблення лідерських якостей та миротворчих навичок.

Хосе де Венісія, спікер Палати представників Філіппін

Хосе де Венісія, спікер Палати представників Філіппін

Хосе де Венеція-молодший, спікер Палати представників Філіппін
Життєве присвячення д-ра Мун Сон Мьона полягає в побудові миру в усьому світі та створенні глобальної сім'ї людства. Він прагне створити світ, у якому люди всіх народів, культур, рас і релігій можуть радісно жити разом. У молодості йому довелося стати на шлях першопрохідника і взяти на себе задачу примирення, руйнуючи чимало зміцнених стін та наводячи мости. На цьому шляху він зазнав загалом шість ув'язнень у Японії, КНДР, Південній Кореї і США. Проте він ніколи не відступав перед стражданнями і розглядав їх як волю Неба, маючи глибоке почуття місії і великої історичної мети. У побудові миру між народами, що дотепер є найбільшою спадщиною доктора Муна, він установлює живий приклад усепрощення й любові до ворога, а також "життя на благо інших". Будучи насамперед релігійним лідером, він завжди був на передовому рубежі боротьби за припинення війн, несправедливості, бідності та погіршення стану навколишнього середовища. З цієї причини ми вважаємо його одним із великих пророків двадцятого і двадцять першого століть.
Знаючи не з чуток про дегуманізацію, яку спричинив комунізм, у 1970-х і 1980-х роках він організував CAUSA – всесвітній рух, який чітко сформулював критику і висунув контрпропозицію безбожній марксистсько-ленінській ідеології. У 1980 році CAUSA зіграла свою роль у моїй власній країні, допомігши своїми навчальними матеріалами захистити Філіппіни від загрози комуністичного повстання.
Одна з великих місій доктора Муна – це побачити, як ми можемо привести до об'єднання великі релігії світу, бо ми всі пішли від Адама і Єви, а євреї, християни і мусульмани – усі походять від Авраама. Сьогодні тут зібралися великі лідери буддизму та ісламу, євреї, римо-католики, конфуціанці та індуси. Я щасливий повідомити вам, що як результат пожиттєвої роботи д-ра Муна і діяльності Міжрелігійної Міжнародної федерації за мир в усьому світі, а також як результат спільної ініціативи Філіппін, Ірану і багатьох країн у Європі, Азії та Африці, під керівництвом д-ра Муна, я мав честь представити на розгляд Ради Безпеки ООН резолюцію щодо діалогу між релігіями, між цивілізаціями і між культурами. Я радий повідомити вам, що 8 листопада 2004 року Генеральна Асамблея Організації Об'єднаних Націй одноголосно затвердила нашу резолюцію, закликаючи до діалогу між великими релігіями світу.

Посли миру

Починаючи з січня 2001 року по сьогодні в усьому світі нараховується 70 000 Послів миру, які були призначені в 180 країнах, включаючи Україну. Посли миру - це видатні особистості, віддані певній громадській роботі. Серед них є видатні діячі всіх віросповідань. Їхнє життя стає прикладом утілення ідеалів життя заради інших, тих хто присвятив себе поширенню універсальних моральних цінностей, міцному сімейному життю, міжрелігійній співпраці, міжнародній гармонії, оновленню Організації Об'єднаних Націй, створенню відповідальних засобів масової інформації та глобальної культури миру. Долаючи расові, національні й релігійні бар'єри, Посли миру безкорисливо працюють у своїх громадах і країнах, а також на міжнародному рівні для вирішення найактуальніших проблем суспільства та заради зміцнення сім'ї.

Посли миру отримують нагороду під час установчої конференції U

Посли миру отримують нагороду під час установчої конференції UPF у Києві в 2005 році

Всесвітній фестиваль культури та спорту

Фестиваль є одним з основних заходів Руху Об'єднання, який проводиться кожні два роки. Доктор Мун оголосив про свій намір створення Фестивалю під час Олімпійських ігор 1988р., що проходили в Сеулі. Тоді в Іграх узяли участь противники часів холодної війни.

Зі слів д-ра Муна: «Я пропоную проведення Всесвітнього фестивалю культури..., як місце зустрічі діячів мистецтв, науковців, представників засобів масової інформації, релігійних діячів, економістів, політиків, а також спортсменів та молодіжних лідерів. Я маю намір зробити це приводом для святкування братерських уз людства і створення ідеальних сімей».

Вперше фестиваль було проведено у 1992 році, і цей з’їзд за мир у всьому світі зібрав у Кореї видатних лідерів у багатьох областях, зокрема колишніх і діючих глав держав. Що разу під час фестивалью проводиться своєрідна «міжрелігійна Олімпіада» між делегатами і командами різних світових релігій, що вступають у дружні змагання. Поряд із культурними заходами проходять миротворчі конференції для світових лідерів.

Фестиваль має три цілі: утворення світу серця, де люди живуть, керуючись істинною любов’ю; поширення гармонії, подолання національних, расових та релігійних кордонів; створення миру в усьому світі, що покладе край розбіжностям, що викликають війни й конфлікти.

Проект у Берінговій протоці: Глобальний миротворчий королівський тунель

За словами др. Муна: «Цей міст допоможе зробити світ єдиним співтовариством. Дехто сумнівається в можливості реалізації такого проекту, але там, де є воля, завжди є шлях, особливо якщо це воля Бога. Наука й техніка XXI-го століття зробили можливим побудову тунелю під Беринговою протокою».

Одна з найостанніших і найважливіших ініціатив д-ра Муна - проект Берінгової протоки - пропонує будівництво «Глобального миротворчого королівського тунелю» під Беринговою протокою, як 85-кілометрової сполучної ланки, вартістю 200 млрд. дол., що з’єднає Росію зі Сполученими Штатами, Схід із Заходом, Америку з Азією. Навколо такого міжнародного з’єднання виникне зона вільної торгівлі, а економічний і культурний обмін сприятиме появі єдиного громадського простору. Доктор Мун каже, що він бачить проект як «Тунель миру»,

який збільшить пасажиропотік, заохочуватиме туризм і навіть міжнародні шлюби між людьми на цьому маршруті.

Доктор Мун звертається до людей усього світу здійснити те, що він уважає «історичною можливістю»: швидко здолати бар'єри між расами, культурами, релігіями та країнами. Він не просто говорить про релігійні чи культурні відмінності. Протягом усього свого життя він плекав бачення наземної міжнародної транспортної мережі, яка поєднає весь світ, починаючи з мису Доброї Надії, що в Південній Африці, до Сантьяго в Чилі, від Токіо до Лондона, роблячи світ єдиним суспільством.

Ранні учні згадують, що коли Мун був біженцем у понівеченому війною місті Пусан в Кореї навесні 1950 року і дивився на потік військових і комерційних судів, що заходили в гавань, то він тоді пророкував, що в один прекрасний день тунель з'єднає старих ворогів - країни Кореї і Японії.

На конференції лауреатів Нобелівської премії та інших учених у 1981 році д-р Мун запропонував побудувати Східноазійське шосе, що починається з Китаю, спускається по Корейському півострову і через підводний тунель виходить у Японію - до острова Кюсю і далі на південь до острова Хоккайдо.

У 2005 році він під час виступів по всьому світу поширив ще більш амбітний проект: будівництво «Глобального миротворчого королівського тунелю» довжиною 85 кілометрів, вартістю 200 мільярдів доларів, - ланку, яка поєднає Схід і Захід, Америку і Азію. «Цей тунель допоможе зробити нарешті світ єдиним співтовариством» - казав він.

Що стосується передбачуваних витрат на будівництво в розмірі 200 мільярдів доларів для тунелю і до 400 мільярдів для залізниці, д-р Мун цілком упевнений, що ресурси будуть знайдені. «Подумайте про те, скільки грошей у світі витрачається на війни», - говорить він, - «настав час, щоб країни працювати разом та об'єднали свої ресурси, і, як казав пророк Ісая, перекувати мечі на лемеші і серпи». Або щоб бути конкретним, на тунелекопальні машини та залізничні рейки... Тунель

через Берингову протоку є історичною можливістю подолати бар'єри між расами, культурами, релігіями та країнами.

Всесвітня асоціація громадських організацій

Всесвітню асоціацію громадських організацій було заснована в 2000р. через те що, відповідно до розуміння доктора Муна, настала епоха, коли багато найскладніших проблем будуть вирішувати неурядові організації, а не державні структури. Прикладом цієї тенденції є національна політика уряду США на користь громадських організацій, особливо організацій, утворених на релігійній основі, який залучає їх до соціальних робіт за державними програмами. Так відбувається тому, що такі програми, виконані громадськими організаціями, є ефективнішими за державні. Через конференції та пілотні проекти асоціація працює для зміцнення та підтримки зростаючої ролі неурядових організацій у всьому світі заради вирішення найскладніших проблем суспільства.

Леонід Кравчук отримує нагороду Посла миру на конференції WANGO у 2
Леонід Кравчук отримує нагороду Посла миру на конференції WANGO у 2003 році

Асоціація швидко стала для неурядових організацій одним із провідних міжнародних органів, які відстоюють ідеали загального миру, справедливості та благополуччя всього людства.

З думкою про універсальні цінності, які виходять за рамки політики, культури, релігії, раси та етнічної приналежності, особи й організації-засновники задумали створити організацію, яка дала б змогу громадським організаціям працювати в партнерстві, долаючи ці бар'єри, тим самим сплітаючи безкорисливу соціальну тканину як основу для

утвердження в усьому світі культури миру. За рахунок оптимізації ресурсів та обміну важливою інформацією, асоціація надає громадським організаціям засоби для ефективнішого виконання їхніх завдань.

Рада на вищому рівні за мир у світі

Заснована в 1981 році, Рада на вищому рівні за мир у світі є організацією, до якої входять колишні глави держав і глави урядів; вона прагне використати надзвичайні знання, інтелект і добру волю цих лідерів для вирішення як простих завдань, так і проблем глобального рівня. Ці зусилля породили ініціативу із зміцнення миру і розвитку нових, справедливих економічних парадигм у XXI столітті. Нещодавно Рада на вищому рівні активно сприяла мирному врегулюванню конфлікту між Північною і Південною Кореями.

Рада на найвищому рівні за мир в усьому світі в Сеулі, Корея, 1987 рік
Рада на найвищому рівні за мир в усьому світі в Сеулі, Корея, 1987 рік

КАУЗА

Заснована в 1980 році в розпал Холодної війни, коли багато країн третього світу допались до марксизму, КАУЗА почала працювати в Латинській Америці з урядами, зацікавленими у використанні ненасильницьких методів освіти для перемоги над комунізмом. Семінари, які подають критику марксизму-ленінізму і дають контрпропозицію на основі Божизму і загальнолюдських цінностей, були представлені тисячам державних, військових і цивільних лідерів у таких країнах, як Чилі, Болівії, Сальвадорі, Коста-Ріці й Гондурасі.

Лектори організації КАУЗА
Лектори організації КАУЗА

У 1983 КАУЗА почала діяти в Сполучених Штатах Америки і Європі для зміцнення рішучості перемогти комунізм і викрити слабкості його теорій і практик.

Маріо Ечанді, колишній президент Коста-Ріки:

«Діяльність доктора Муна і діяльність КАУЗА мають велике значення для Північної і Південної Америки. Будучи корейцем, доктор Мун пережив страждання розділення країни. Проте він вийшов за межі Кореї, щоб ми в Північній і Південній Америці могли дізнатись, як уникнути подібних страждань».

Високоповажний Рікардо де ла Сієрва, колишній міністр культури, Іспанія:

«Мені здається, що конспект лекцій КАУЗА пропонує найкращий друкований аналіз марксизму-ленінізму».

Амілкар Сантамарія, міністр інформації, Гондурас:

«Я переконаний, що д-р Мун і цей рух несуть справжню надію для людей Центральної Америки. Наші країни нагально потребують світогляду, здатного допомогти мобілізувати наші моральні ресурси для підтримки свободи, справедливості і миру. Програма і бачення КАУЗА якраз і пропонують такий світогляд».

Генеральний секретар ООН Пан Гі Мун під час виступу на конференції Фе
Генеральний секретар ООН Пан Гі Мун під час виступу на конференції Федерації всесвітнього миру, 2011 рік

Академія професорів за мир у світі

Створеення академії - це одна з оригінальних і найактивніших мирних ініціатив д-ра Муна. Мета академії полягає у використанні мудрості

наукових кіл для вирішення конфліктів і соціальних проблем. Академія сформувала активні представництва в десятках країн. У напружений час Холодної війни, дослухаючись до вказівок доктора Муна добитися мирного падіння комунізму, академія започаткувала численні форуми та конференції на тему світових криз у гарячих точках, починаючи від Центральної Америки до Корейського півострова.

Міжнародна федерація за перемогу над комунізмом

Може здатися дивним, що організація, яка присвятила себе перемозі над комунізмом, додана в перелік організацій, які сприяють установленню миру між народами. Однак федерація, підтримуючи сильну військову оборону, виступала за мирне падіння комунізму, навчаючи, що ідеологія комунізму є глибоко помилковою і ніколи не принесе обіцяного ідеального суспільства. Доктор Мун учив людей ніколи не ненавидіти прихильників комунізму, а критикувати їх помилкову ідеологію, діалектичний матеріалізм, а також давати контрпропозицію на основі загальнолюдських цінностей, духовної сутності людини і мирного врегулювання класової боротьби. Тому, федерація була насправді миротворчою організацією, що працювала у важкий історичний період, коли інтелектуальні еліти в більшості західних країн відверталися від антикомуністів як від неосвічених фанатиків. Історія виправдала таких людей, як доктор Мун, і діяльність таких організацій, як Міжнародна федерація за перемогу над комунізмом.

2.1.2. Міжрелігійна співпраця та діалог

«А як щодо Божого головного болю - розділення й розбрату у християнстві, а також поміж світовими релігіями? Для Бога релігійні люди - це совість світу. Віруючі мають традиції, цінності та практичну силу подолати зло і розповісти світу про справжній шлях життя».

«Зараз настав час, коли всі світові релігії повинні гостро відчувати свою основну відповідальність за встановлення миру в усьому світі. Майбутнє щастя людства не можна досягнути лише шляхом економічного процвітання, а тільки шляхом подолання конфліктів між ідеологіями, культурами і расами за допомогою міжрелігійного порозуміння і духовної гармонії».

Доктор Мун Сон Мьон

Основний принцип діяльності д-ра Муна полягає в розумінні того, що миру і покращення життя людей найефективніше можна сьогодні досягнути через міжрелігійну роботу - тісну, спільну діяльність релігійних лідерів різних релігій і конфесій. Так само як у сучасному світі війни тривають насамперед через релігійну ворожнечу, сьогоднішній світ можна в значній мірі вилікувати від недуг через її протилежність - міжрелігійну співпрацю.

Доктор Мун зустрічається з митрополитом Філаретом, Патріаршим екзар

Доктор Мун зустрічається з митрополитом Філаретом, Патріаршим екзархом усієї Білорусії, 1990 рік

Після подій 11 вересня, зважаючи на довгу історію міжрелігійної роботи Руху Об'єднання, організації, створені доктором Муном, мали можливість і зв'язки, щоб звернутися до ісламського світу в цей період кризи. ММФМС організувала міжрелігійну конференцію в жовтні 2001 року в Нью-Йорку, всього через місяць після 11 вересня, а потім ініціювала іншу новаторську конференцію для мусульманських лідерів в Індонезії в грудні 2001 року під назвою “Іслам і майбутній мирний світ”.

З перших днів своєї діяльності доктор Мун розумів важливість вкладу в міжрелігійний діалог і співпрацю для майбутнього миру в усьому світі. Насправді, він витратив більше грошей на міжрелігійні заходи, ніж на власну релігійну громаду. Доктор Мун знав, що в майбутньому міжрелігійне порозуміння і співпраця буде найбільш ефективним засобом установлення миру в усьому світі.

Асамблея світових релігій

Відкрита в 1985 році, перша Асамблея світових релігій пройшла в місті МакАфі, Нью-Джерсі, США. Ця зустріч зібрала близько 1000 релігійних лідерів і вчених, які представляють релігійні традиції з усього світу. Наступні з’їзди відбулися в 1990 і 1992 роках.

Асамблея світових релігій, Сан-Франциско, 1990 рік

Асамблея світових релігій, Сан-Франциско, 1990 рік

Митрополит Павло Мар Григорій (1922-1996), колишній президент Всесвітньої ради церков
Працюючи з вами, доктор Мун, заради єдності людства, ми стоїмо на наших власних переконаннях і традиціях і водночас поділяємо ваше велике бачення Бога як загального центру і всеохоплюючої любові до всього людства. Ми обіцяємо, маючи власний корінь релігійних традицій, працювати з вами заради виконання волі Бога.

Асоціація нових екуменічних досліджень

Заснована в 1979 році з метою сприяння діалогу і взаєморозуміння між прихильниками філософії Об'єднання і традиційними християнськими церквами, Асоціація нових екуменічних досліджень провела численні семінари та здійснила видання публікацій у 1970-х і 1980-х роках.

Нагендра Прасад Ріджал, Президент Непалу (1973-75, 1986); колишній президент Всесвітньої федерації індусів
Просування міжрелігійної концепції по всьому світу займе час. Ми повинні невпинно працювати на засадах взаємної поваги та по принципу «живи і дай жити іншим» для досягнення цієї довгоочікуваної необхідності. Доктор Мун Сон Мьон є провідним філософом та лідером у цьому відношенні. Я радий підтримати його зусилля в цьому напрямі.

Міжрелігійна міжнародна федерація за мир у всьому світі

Заснована в 1999 році, Міжрелігійна міжнародна федерація за мир у всьому світі працює з релігійними особами й організаціями з метою сприянню миру, особливо в надзвичайних ситуаціях та вирішенні міжнародних конфліктів. Проекти включали діалоги та семінари в гарячих точках, таких, як Північна Ірландія, Боснія, Південна Африка та Непал.

Шейх Ахмад Куфтаро (1915-2004), великий муфтій Сирії (1964-2004)
Усі ми знаємо про катастрофи й лиха, що сталися в XX столітті, і про великі війни й регіональні конфлікти, які додали людству горя й страждань. Незважаючи на зусилля лідерів, політиків і філософів, незважаючи на створення Ліги Націй та Організації Об'єднаних Націй, усі ми бачимо, що людина не в змозі досягти миру, якого вона завжди прагнула.
Міжрелігійна федерація за мир у всьому світі є вираженням суті небесних послань. Метою релігій має бути об’єднання всіх в одну сім'ю, в одне тіло, так щоб коли хвороба вразила одну кінцівку, решту тіла лихоманило в безсонні заради цієї нездорової кінцівки.
Уже протягом сорока років я закликаю до об'єднання релігій і їхнього братства. Я закликав до цього в себе на батьківщині, а також по всьому світу, на конференціях, і куди б я не пішов читати лекції. Я завжди жив цією мрією. Ця моя надія завжди спонукала мене шукати її скарби й дорогоцінності. І я знайшов цей скарб в особі доктора Муна.
Він заклав перший камінь, і як інженер, принесе об'єднання через цю міжрелігійну федерацію. Не можу висловити, наскільки я радий зустріти цей великий скарб. Моє серце і я сам переповнений великим почуттям, яке я не хочу втрачати. Я вірю, що не закінчиться ще це століття, як усі релігії об'єднаються, принісши міжнародний мир і братство. Я відчуваю, що воно не мине, перш ніж це відбудеться під патронажем мого брата, доктора Муна. Насіння для нашого об'єднання вже є в наших релігіях, але воно повинне прорости й визріти для того, щоб усе людство могло досягти братерства й любові.

Рада релігій світу

Рада релігій світу була створена в 1984 році для роботи з релігійними лідерами з питань, що стосуються конфліктів та миру.

Асамблея світових релігій, Сеул, Корея, 1992 рік

Асамблея світових релігій, Сеул, Корея, 1992 рік

Близькосхідна мирна ініціатива

Утворена в 2003 році, Близькосхідна мирна ініціатива базується на баченні доктора Муна, що проблема на Близькому Сході зрештою може буде вирішена релігійними лідерами - лідерами християнства, іудаїзму та ісламу, через їхню спільну діяльність, а не лише одними політичними лідерами. Щоб примирити три авраамічні релігії іудаїзм, християнство та іслам, в рамках ініціативи організовується паломництво, діалоги і мирні мітинги на Святій Землі. Ініціатива зібрала 10000 релігійних, громадських і політичних лідерів із шести континентів на миротворче паломництво в Ізраїль, Палестину, Йорданію та Ліван. Учасники заходів зустрічались як з арабськими, так і з єврейськими релігійними і державними діячами, щоб із перших вуст зрозуміти близькосхідну кризу і працювати для примирення. Популяризувалися ненасильницькі методи вирішення несправедливостей. Релігійні лідери, зокрема ветерани ненасильницького руху за громадянські права преподобного Мартіна Лютера Кінга, виступали як наставники з ефективних ненасильницьких підходів вирішення образ.

22 грудня 2003 року релігійні лідери мирної ініціативи на Близькому Сход

22 грудня 2003 року релігійні лідери мирної ініціативи на Близькому Сході зібралися перед Куполом Скелі в Єрусалимі

Молодіжна релігійна служба

Молодіжна релігійна служба, що складається з представників різних світових релігій, які працюють і живуть разом, здійснює проекти соціальних послуг, утілюючи на практиці бачення доктора Муна - вирішення соціальних проблем через міжрелігійну співпрацю. МРС сприяє спареним ідеалам міжконфесійної злагоди і громадської служби. МРС є унікальною організацією служіння, де молодіжні лідери різних конфесій працюють разом, допомагаючи нужденним громадам. З часу свого заснування в 1985 році, Молодіжна релігійна служба провела 151 проект у 51 країні. До 100 молодих людей різних релігій працювали разом один або кілька тижнів на будівництві шкіл, громадських вбиралень та клінік; відновлювали релігійні святині, розписували стіни і т.д.

Учасники міжнародної міжрелігійної наради перед Куполом Скелі в Єруса
Учасники міжнародної міжрелігійної наради перед Куполом Скелі в Єрусалимі, 2010 рік

Світові писання - порівняльна онтологія священних текстів

За словами д-ра Муна: «Завдяки цьому тексту всі люди визнають спільні цінності та універсальну основу, які мають більше значення, ніж ті відмінності, які історично приводили до розділень між релігіями».

Для поглиблення взаємного визнання між світовими релігіями, Міжнародний релігійний фонд спонсорував дослідження й написання книги «Світові писання - порівняльна антологія священних текстів». Ця чудова книга порівнює уривки священних текстів світових релігій за кількома сотнями тем. Світові писання показують дивовижну близькість

переконань, які поділяють різні релігії. Книга широко доступна в книжкових магазинах і швидко стала підґрунтям для порівняльних досліджень релігій. Консультативна рада книги складається з 41 вченого різних релігій. Доктор Нініан Смарт, професор порівняльної релігії Каліфорнійського Університету в Санта-Барбарі, написав передмову. Світові писання широко використовуються як навчальний посібник для уроків порівняльної релігії.

Зустріч доктора й пані Мун із шейхом Ахмадом Куфтаро, верховним муфт

Зустріч доктора й пані Мун із шейхом Ахмадом Куфтаро, верховним муфтієм Сирійської Арабської Республіки

Міжнародна коаліція за релігійну свободу

Позацерковна освітня організація, присвячена реалізації концепції свободи віросповідання, за статтею 18 Загальної декларації ООН з прав людини, яка говорить: «Кожна людина має право на свободу думки, совісті і релігії; це право включає свободу змінювати свою релігію або переконання і свободу сповідувати свою релігію або переконання як одноособово, так і разом з іншими, прилюдним або приватним порядком в ученні, богослужінні і виконанні релігійних та ритуальних обрядів».

2.1.3. Освіта

«Насправді, освіта не означає лише науку. Науку потрібно викладати, але це не найголовніше. Освіта повинна служити створенню особи. Коли все наше життя пов'язане зі сферою освіти, воно може стимулювати всіх. Посилення освіти в нашому власному житті є початком соціального розвитку і джерелом нової надії для всього світу».

Доктор Мун Сон Мьон

Сон Мун Університет, Корея

Заснований у 1989 році, Сон Мун Університет є акредитованим навчальним закладом, який має 38 спеціальностей основного навчання та 6 аспірантур. У ньому навчаються більш ніж 8000 студентів і 450 факультативних відвідувачів. Він займає площу майже в 200 гектарів у містах Чонан і Асан, на відстані годинної поїздки потягом від Сеула. Девіз Університету, який дав доктор Мун, - «Любіть Бога, любіть людство і любіть свою країну».

Сон Мун Університет
Сон Мун Університет

Бріджпортський Університет, м. Бріджпорт, штат Коннектикут, США
Заснований у 1927 році біля протоки Лонг-Айленд у годині їзди від Нью-Йорка, БУ є приватним, нерелігійним закладом з інтенсивним курсом докторантури, що пропонує різноманітні бакалаврські та магістерські програми. У 1992 році БУ уклав партнерство з Академією професорів за мир у світі. В Університеті навчаються майже 4100 студентів із 90 країн. Видавництво «US News and World Report» визнало БУ університетом,

який має найбільших відсоток іноземних студентів серед усіх коледжів та університетів США.

Його Міжнародний Коледж готує студентів до кар'єри з міжнародної роботи за допомогою програм зі світових релігій, досліджень бойових мистецтв, масових комунікацій та міжнародної політичної економіки й дипломатії. Університет пропонує докторські програми з натуропатичної медицини і хіропрактики, а також ступені магістра в галузях харчування, стоматологічної гігієни і акупунктури, що робить його законодавцем передових тенденцій у нетрадиційній медицині. Університетський Центр здоров'я обслуговує понад 15 тисяч пацієнтів на рік.

Аспірантські програми включають проектування, комп'ютерні науки, дизайн, викладання та бізнес. Студенти дизайнерської програми регулярно отримують найвищі нагороди в національних конкурсах у галузі дизайну. Студенти проходять стажування в міжнародних організаціях, в урядах штатів і федеральному уряді та в 500 найкращих компаній списку Форчун. Випускники університету вступають до аспірантури Гарвардського, Єльського, Колумбійського, Лондонського університетів і Університету Джона Гопкінса.

Теологічна семінарія об’єднання, штат Нью-Йорк, США

Заснована в 1975 році, Теологічна семінарія об’єднання – це акредитована аспірантура, яка дає ступінь Магістра богослов’я та релігійної освіти. Семінарія розташована в 150 кілометрах на північ від Нью-Йорка на 100 гектарах мальовничої землі з видом на річку Гудзон і має свій Центр на Мангеттені. Міжрелігійний і екуменічний діалог є центральним компонентом історії та бачення семінарії. ТСО засновано як екуменічну семінарію, де викладачі належать до широкого спектру релігійних конфесій. Замість зосередження виключно на теології

Об'єднання, студенти вивчають філософію, психологію, релігії світу і гомілетику, а також історію, теологію та Святі писання іудаїзму, християнства та інших світових релігій. ТСО пропонує трирічний курс магістра богослов'я і дворічний курс магістра релігійних освітніх програм. Харві Кокс, Річард Рубінштейн, Герберт Річардсон, Річард Кебедео, М. Дерролл Брайант, Нініан Смарт і Фредерік Зонтаг - ось неповний перелік відомих богословів і філософів, які викладали курси та виступали на семінарах і міжрелігійних форумах у Семінарії.

Молодіжна релігійна служба*Молодіжна релігійна служба*

Теологічна аспірантура Чоншім, Чонпьонг, Південна Корея

Заснована в 2004 році, ТАЧ пишається різноманітним студентським колективом із шести континентів. Вона розташована в сучасних будівлях у мальовничому гірському районі Чонпьонг. Семінарія пропонує ступінь магістра і ступінь доктора з богослов'я, церковного управління та лідерства.

Інститут корейської мови, Корея

Інститут був заснований у 1988 році і розташовується на території студентського містечка Сон Мун Університету. Він пропонує більш ніж 1600 іноземним студентам з 82 країн уроки з корейської мови та культури. Багато випускників інституту успішно продовжують навчання в корейських вишах.

Міжнародний фонд освіти

Заснований у 1990 році, Міжнародний фонд освіти розробляє навчальні програми і програми з виховання характеру і цінностей. Фонд розпочав свою роботу з країн колишнього Радянського Союзу і сьогодні вже працює по всьому світу, надаючи програми розвитку характеру, підготовки до шлюбу і сім'ї, а також програми утримання і профілактики наркоманії для молоді. Фонд провів більше 100 конференцій і семінарів у Китаї, включно з програмами для авторів підручників Міністерства освіти. Його програми торкаються універсальних цінностей, шанованих у кожній культурі, і включають кращі духовні і матеріальні цінності, традиційні і сучасні цінності, а також цінності Сходу і Заходу.

2.1.4. Мистецтво

"*Мистецтво дає змогу спілкуватися людям, які не розуміють мову один одного. Воно дає змогу народам, які не знають про історію один одного, зрозуміти серце одне одного. У цьому - сила мистецтва*".

Доктор Мун Сон-Мьон

За словами доктора Муна, у майбутньому ідеальному світі з-поміж усіх професій саме митці будуть користуватися найвищою повагою. Це тому, що ми насамперед істоти серця і любові, а митці у своїй роботі стимулюють серце і виражають любов і красу найбезпосереднішим чином.

Доктор Мун є одним з основних покровителів мистецтва і культури як таких; крім того, він уважає мистецтво і культуру універсальними мовами, які зачіпають серця людей і можуть принести мир у світ.

Слова доктора Муна про балет: "Балет – це дійсно небесний вид мистецтва. Танцюристи тягнуться вгору до найвищого ступеня, щоб досягти Всевишнього на небесах. Балет використовує все тіло як інструмент, щоб висловити прагнення людини до Бога. У цьому сенсі, це вище вираження художньої краси".

Афіша Юніверсал балету Шім Чонг
Афіша Юніверсал балету Шім Чонг

Юніверсал балет

Заснованою в 1984 році балетною трупою Юніверсал керує невістка доктора Муна і прима-балерина - пані Джулія Мун. Художній керівник Олег Виноградов, колишній директор знаменитого Кіровського балету Росії, поклав в основу трупи класичний російський стиль. Трупа показала більше 1000 вистав у 98 містах і 15 країнах. Її гастрольні тури звернули увагу на зростаючі балетні досягнення Азії. У 1999 році пані Мун отримала Корейську культурну й мистецьку нагороду від президента Південної Кореї Кім Де-Чжуна.

Нью-Йорк Таймз, Анна Кісселгоф: "Вражаюча точність і увага до стилістичних деталей... може присоромити навіть міжнародні солідні трупи. Джулія Мун... у головній ролі Шім Чонг... є справжньою зіркою".

2 - UBallet.jpg

Нью-Йорк Пост, Клайв Барнс: «Серед азійських балетних труп, які заслуговують міжнародної уваги, зокрема з Японії, Китаї та Гонконгу, Юніверсал балет є одним із найцікавіших, амбітних і заслужених».

Вашингтон Пост: «Джулія Мун – граціозна лірична танцівниця з прекрасною пластикою, здатна переконати, що вона може підкорити бурхливий шторм та серця морського чудовиська й короля, щоб зробити сліпого знову зрячим».

Денс Мегезін: «[Юніверсал балет], який цього літа мав значний успіх під час європейських гастролей в Угорщині, Італії та Іспанії, стає основним гравцем у світовому танці».

Нью-Йорк Пост: «Юніверсал балет із Сеула, який у значній мірі фінансується доктором Мун Сон-Мьоном, сьогодні є явно великою міжнародною силою...»

Кіровська академія балету

Заснована в 1990 році у Вашингтоні, округ Колумбія, Кіровська академія швидко стала однією з кращих балетних академій країни. Видатні міжнародні викладачі готують амбітних молодих танцюристів у балетному стилі А. Я. Ваганової. Студенти академії постійно виграють головні призи на міжнародних конкурсах і приймаються після закінчення навчання в кращі балетні трупи світу.

Вашингтон Пост: «На Міжнародному конкурсі артистів балету у Варні, Болгарія, який уважається багатьма Олімпіадою балету, сталося безпрецедентне: уперше за 320-річну історію конкурсу американські танцюристи завоювали золоті медалі і серед юнаків, і серед дівчат. Сюрпризом стало ще й те, що переможці – 15-річний Раста Томас і 16-річна Мішель Уілес – обоє з Вашингтона і вони також навчаються в одній школі – Кіровській академії балету».

Данс Мегезін: «Усі танцюристи були ефектними, костюми – блискучими і яскравими, а програма, що охоплює так багато чудових балетних творів, порадувала любителів танцю».

«Маленькі ангели»

Засновані доктором Муном у 1962 році, «Маленькі ангели» є всесвітньо відомим дитячим фольклорним колективом, який представляє корейські традиційні танці в прекрасних традиційних костюмах і співає на багатьох мовах. Засновані, коли Корея була ще бідною і не оправилася від війни, «Маленькі ангели» з самого початку були емісарами Південної Кореї до світу, які привернули серця людей до Кореї, провівши більше 5000 живих концертів у 40 країнах. Виступи були дані перед королевою Англії Єлизаветою II і президентом США Дуайтом Ейзенхауером. У 1998 році «Маленькі ангели» здійснили історичну миротворчу поїздку до Північної Кореї і були першою південнокорейською культурною групою, яку запросили до Пхеньяну, де вони дали три вистави.

Школа мистецтв і загальноосвітня школа Сонхва, Сеул, Корея (школа «М
Школа мистецтв і загальноосвітня школа Сонхва, Сеул, Корея (школа «Маленьких ангелів»)

Засновані в 1974 і 1979 роках відповідно, вони є кращими школами мистецтв у Кореї, які іноді називають «Джульярдськими школами» Кореї. Школи є одними з найбільш ексклюзивних і вимогливих у Кореї, до яких зараховують лише дітей, які себе добре зарекомендували. Учні спеціалізуються в живописі, скульптурі, музичних інструментах, класичному балеті і традиційному корейському народному танці. Шкільний комплекс включає в себе Концертний хол «Маленькі ангели», який є домашньою сценою всесвітньо відомої танцювальної трупи «Маленькі ангели», заснованої в 1962 році доктором Муном, аби забезпечити прихильність до Південної Кореї в розпал Холодної війни.

Нью-Йоркський симфонічний оркестр

Заснований у 1926 році, оркестр перейшов під патронаж Міжнародного фонду культури і доктора Муна в 1972 році. Відтоді він пережив відродження під художнім керівництвом Девіда Ітона.

The New York Times: "Нью-Йоркський симфонічний оркестр і його прекрасний диригент Девід Ітон зіграли гідно... акуратно і чуйно... Їхнє виконання гідне поваги".

New York Daily News: "Треба віддати належне... Міжнародний фонд культури доктора Мун Сон-Мьона допоміг Нью-Йоркському симфонічному оркестру стати одним із кращих оркестрів Америки". "Жваві концерти Нью-Йоркського симфонічного оркестру... були практично бездоганні, як завжди... палка музика поєдналася цього разу з найпалкішим виконанням".

Нью-Йоркський симфонічний оркестр

2.1.5. Засоби масової інформації

«Засоби масової інформації повинні бути вільними і самоврядними. А самоврядні ЗМІ повинні бути моральними. Моральні ЗМІ користуються свободою, щоб висвітлювати, захищати й підтримувати права й гідність людини, якими її наділив Бог… Моральні ЗМІ повинні направляти боротьбу з наркоманією, порнографією та багатьма іншими руйнівними вадами суспільства. Таким чином, засоби масової інформації повинні стати совістю суспільства».

Д-р Мун Сон-Мьон

Оскільки доктор Мун розглядає ЗМІ як совість суспільства, він має давню зацікавленість у них. Він вклав значні кошти у створення альтернативних ЗМІ в основних столицях світу, зокрема у Вашингтоні, Сеулі й Токіо.

Вашингтон Таймс

Заснована в 1982 році, Вашингтон Таймс є однією з головних газет Америки з девізом “Дізнайся першим і дізнайся правду”. Друга за величиною щоденна газета у Вашингтоні, округ Колумбія, Вашингтон Таймс була заснована як альтернативний голос, щоб протистояти двом великим проблемам Америки: по-перше, радянському комунізму, який набув величезної могутності і був на піку свого впливу на початку 1980-х і, по-друге, культурі, яка нав’язується світськими ЗМІ та нівелює

цінності, що їх намагаються підняти віруючі, об’єднуючи свої сили на засадах моралі та релігійної віри.

Доктор Мун виступає на 25-ій річниці «Вашингтон Таймс»
Доктор Мун виступає на 25-ій річниці «Вашингтон Таймс»

Експерти передбачали, що Вашингтон Таймс не протримається й шести місяців. Вони помилилися, тому що не врахували мотивовану любов’ю до Бога залізну рішучість доктора Муна допомогти Америці подолати ці дві проблеми, які впливають на майбутнє світу.

Президент США Рональд Рейган
Президент США Рональд Рейган

Президент Рональд Рейган (1911-2004), 40-й Президент США (1981-1989)
"Американський народ знає правду, і це ви, мої друзі з Вашингтон Таймс, сказали йому її. Хоча ця справа не завжди приносить славу, це не завадило вам бути гучним і потужним голосом. Як і я, ви прибули у Вашингтон на початку самого знаменного десятиліття у двадцятому столітті. Разом ми закачали рукава і взялися до роботи. Ми – а насправді самі люди – започаткували найбільше зростання в мирний час в історії, знизили податки, відмінили регулювання і водночас виробнича продуктивність виросла майже до чотирьох відсотків на рік. І, звісно, ми виграли Холодну війну. Ви сумлінно відзначали ці драматичні події, а також віддзеркалювали нове почуття оптимізму, яке було так потрібне Америці. І знову Америка стала сяючим містом на верховині гори".
Президент Джордж Г. В. Буш, 41-й Президент США (1989-1993)
"Коли я думаю про Вашингтон Таймс, мені уявляється видання, яке принесло такий необхідний баланс у висвітлення подій у Вашингтоні в ці дні. Мені уявляється газета, яка заслужила повагу своїх читачів. Мені уявляється новинна організація, яка зберегла відданість своїм ідеалам в умовах, коли багато хто в цій галузі вдався до сенсаційної й бульварної журналістики".
Прим. Як зазначив Арно де Боржграв, Вашингтон Таймс була обов’язковою для читання в Білому домі протягом 25-ти років свого існування.

Коментарі інших лідерів про Вашингтон Таймс:

Леді Маргарет Тетчер, колишній прем'єр-міністр Сполученого Королівства, на 25-річчі видання підкреслила, що "консервативні погляди ніколи не будуть заглушені. І якщо їх почують, вони переважатимуть", і попросила, щоб Вашингтон Таймс продовжила свою роботу зі зміцнення англо-американських відносин.

Леді Маргарет Тетчер
Леді Маргарет Тетчер

Сенатор Оррін Хетч: "Газета насамперед присвячена правді, справедливості і старому доброму американському здоровому глузду... Я вірю в правдивість викладеного в Вашингтон Таймс матеріалу".

Вільям Крістол, редактор журналу The Weekly Standard: "Вашингтон Таймс є силою, з якою не можна не рахуватися в американській політиці й журналістиці".

Вашингтон Таймс

Всесвітня асоціація ЗМІ

Заснована в 1978 році, Всесвітня асоціація ЗМІ забезпечує міжнародний форум для працівників засобів масової інформації та лідерів громадської думки, щоб дослідити відповідальність ЗМІ в сучасному мінливому світі. З 1978 року Асоціація провела чотирнадцять Всесвітніх конференцій ЗМІ в таких містах, як Нью-Йорк, Токіо, Сеул, Москва й Картахена (Колумбія). Вона об'єднує сотні кращих медіа умів, збираючи представників цієї галузі з 90 країн. Наразі Асоціація проводить серію

форумів у Вашингтоні, округ Колумбія, на такі теми, як Роль ЗМІ в розповсюдженні пороків і чеснот.

9-та Всесвітня конференція ЗМІ в Сеулі, Корея, 1987 рік

9-та Всесвітня конференція ЗМІ в Сеулі, Корея, 1987 рік

Подорожі по з’ясуванню фактів, які організує Всесвітня асоціація ЗМІ

Подорожі журналістів по з’ясуванню фактів, які проводить Всесвітня асоціація ЗМІ, здійснювалися в гарячі точки світу, зокрема в Радянський Союз на початку 1980-х, Північну і Південну Кореї, Японію, Китай, Центральну Америку, Південну Африку, Анголу та Мозамбік.

Між 1982 та 1989 роками, Всесвітня асоціація ЗМІ, що була заснована др. Муном, посилала групи західних журналістів в Радянський Союз у подорожі по з'ясуванню фактів. ТАРС, “Новості”, “Правда” та “Ізвестія” виступили організаторами круглих столів, під час яких було проведено дискусії. У 1989 році дві делегації радянських журналістів було запрошено до США та на Далекий схід.

У травні 1989 року на 10-ій Всесвітній конференції ЗМІ, що відбулася у Вашингтоні, взяли участь 12 видатних журналістів - представників Радянського Союзу. Віталій Кобиш, політичний оглядач газети “Ізвестія”, пізніше опублікував свої враження в радянському тижневику “Нова епоха” (7 червня 1989 р.) під заголовком “Як зробити ворога другом? - Погляд на Мун Сон Мьона під іншим кутом”.

Сеге ільбо, Сеул, Корея

Іншим альтернативним засобом масової інформації в рідній країні д-ра Муна Кореї є щоденна газета Сеге ільбо в столиці – Сеулі. Доктор Мун пояснив своє бачення цієї газети в девізі, який він дав: «Любити Бога, любити людство, любити свою країну".

Президент Південної Кореї Кім Де-Чжун на 10-й річниці газети високо оцінив її такими словами: "Я надаю великого значення умілим десятилітнім зусиллям Сеге ільбо в журналістиці і сподіваюся, що вона стане газетою світового рівня, як випливає з її назви".

14 - times montage.jpg

Секаі Ніппо, Токіо, Японія

Заснована в 1975 році, Секаі Ніппо є щоденною газетою в столиці країни і незамінним джерелом новин серед японських ЗМІ. Її викриття були ефективні в зменшенні впливу комунізму під час Холодної війни, а зовсім недавно – у зменшенні корупції в масовій пресі.

Чонг Чже Хо, віце-президент Корейської конституційної асоціації; колишній конгресмен, Корея
Неважко побачити цінність та доречність філософії доктора Мун Сон Мьона щодо засобів масової інформації. Він безперервно наголошує на місії і "правильному шляху" ЗМІ за кожної нагоди. Доктор Мун робить це, тому що, започаткувавши медіа-організації, він додержувався філософії «Любити Бога і любити людство». Він також говорить, що голоси людей - це "голоси Неба", а його розуміння важливості правдивої комунікації є глибоким і проникливим.
У той час, як деякі глобальні медіа конгломерати сформували медіа-імперії на основі сенсаційності, навмисне спотворюючи і викривляючи громадську думку, доктор Мун послідовно розвиває чесність, порядність і належну роль ЗМІ у поширенні логіки миру. Він відкинув усі спонукання нажитися на своїй медіа мережі. Не буде перебільшенням сказати, що д-р Мун розглядає ЗМІ як інструмент, який Бог може використати у Своїх цілях. Це священна територія, якою не можна зловживати.
Цей піднесений погляд на ЗМІ закладений у його промові з нагоди інавгурації Всесвітньої асоціації ЗМІ в 1978 році: "Моя кінцева ціль і мета – встановлення миру в усьому світі, побудова миру на основі системи істинних цінностей, - сказав він. - Ця мета може бути краще досягнута завдяки роботі засобів масової інформації, ніж шляхом використання військової сили."
У ході переговорів з Горбачовим доктор Мун підкреслив невід'ємну людську гідність і чисту внутрішню природу людини, яка перевершує політику, релігію та національність. Водночас він передбачив занепад Радянського Союзу і закликав Горбачова почати м'яку посадку через гласність і перебудову. Експерти з глобальних питань заявили, що незабаром після цієї зустрічі клімат Холодної війни між Сходом і Заходом змінився. Це важливий факт, який не можна забувати. Навіть після падіння радянської імперії доктор Мун і Горбачов залишилися в добрих стосунках.

United Press International (UPI)

UPI є найстарішою приватною службою новин у світі. Вона була заснована легендарним газетним видавцем Едуардом Скріпсом у 1907 році, щоб подавати новини з усього світу. Складаючи альтернативу Ассошіейтед прес, UPI наводить як детальний аналіз поточних подій, так і термінові новини й зведення для радіо і телетрансляцій, друку, електронних бібліотек, сайтів, а також ряду інших абонентів. UPI – це

інтерфейс майбутнього журналістики, який прагне до об'єктивного, вільного та справедливого висвітлення подій у світі.

2.1.6. Роль жінок

"*Протягом усієї історії жінок принижували й гнобили, але я передбачаю, що це зміниться. Прийдешній світ буде світом єднання й миру, побудованим на материнській природі, любові й товариськості жінок. Настає час, коли влада жінок урятує світ*".

Доктор Мун Сон-Мьон

Доктор Мун помітно виділяється на Сході, де жінки традиційно не приймають на себе керівні ролі, як лідер, який вірить у жіноче лідерство. Він часто зазначав, що в ідеалі національний конгрес чи парламент повинен мати 50% чоловіків і 50% жінок. Він вітає тенденцію обрання жінок як глав держав і пророкує, що ця тенденція буде тільки збільшуватися.

Центром серед жінок-лідерів в організаціях, заснованих доктором Муном, є пані Мун Хан Хак-Чжа, дружина доктора Муна. Вона стала однією з кращих у світі жінок-лідерів і здійснила, мабуть, найбільше подорожей. Із 1992 року вона відвідала більше ста країн, виступаючи в сотнях міст за мирне вирішення конфліктів, зміцнення сім'ї і життя заради інших. Вона виступала в Конгресі США, у Великій залі Китаю та Парламенті Японії, її приймали численні глави держав, серед яких президенти таких країн, як Індія, Уругвай, Непал та Домініканська Республіка.

У 1995 році пані Мун супроводжували колишній Президент США Джордж
У 1995 році пані Мун супроводжували колишній Президент США Джордж Г.В. Буш
і його дружина Барбара

Федерація жінок за мир в усьому світі

Заснована в 1992 році, з пані Хан Хак Чжа на чолі, Федерація жінок за мир у всьому світі має філії в 185 країнах. Це неурядова організація, яка має загальний консультативний статус при Економічній і соціальної раді ООН із сильним голосом для жінок у міжнародних форумах. Федерація прагне розширити можливості жінок у ключовій ролі, яку вони відіграють у формуванні міцних, люблячих сімей, і в ролі лідерів у здоровому суспільстві.

Відкриваючи федерацію, місіс Мун Хан Хак Чжа виступила в 64 націях, розпочавши з Організації Об'єднаних Націй. У вересні 1995 року під час виступу перед 50-тисячною аудиторією в японській столиці місіс Мун супроводжували колишній Президент США Джордж Буш і його дружина Барбара.

Церемонії встановлення сестринських стосунків заради миру в усьому світі

Характерна діяльність федерації – це її міжнародні церемонії, що поєднують сестринськими стосунками жінок тих націй і рас, між якими відбувалися протистояння й конфлікти. Ця діяльність почалася в 1993 році в Кореї, яка ворогувала з Японією протягом століть. Більше 160 000 японських жінок відвідали Корею й отримали корейську сестру. З того часу такі церемонії були проведені в десятках країн, поєднавши жінок із ворогуючих угруповань, релігій і рас. У Сполучених Штатах були проведені сотні церемоній установлення сестринських стосунків за участю білих, чорних і латиноамериканських жінок. У 1998 році Президентська комісія з расових питань визнала їх як один із перспективних видів практики в Америці. Ці Церемонії зміцнили мир шляхом ефективного використання сильного жіночого духу безумовної любові й прощення.

Церемонія встановлення сестринських стосунків між танцюристками Кор

Церемонія встановлення сестринських стосунків між танцюристками Кореї та України,
Обухів, 2006 рік

2.1.7. Робота з молоддю

«Молодь може стати ініціатором змін, які відкриють нову епоху істинних сімей, істинних націй та істинного світу. Істинна сім'я є осередком мирного світу, бо саме завдяки істинній любові, переданій від батьків до дітей, минуле, нинішнє й майбутнє покоління пов'язуються одне з одним в узгоджену систему цінностей. Істинна любов є відправною точкою всіх ідеалів. Для молодих людей істинна любов – сила більш велика, ніж саме життя".

Доктор Мун Сон-Мьон

Асоціація студентів із вивчення Принципу

Заснована в 1964 році, асоціація є студентською організацією, яка сприяє утвердженню ідеалів і розвитку духовності. Вона була вперше зареєстрована в Сеульському національному університеті і наразі є зареєстрованою студентською організацією в сотнях університетів по всьому світу. На чолі з сином доктора Муна асоціація проводить освітні семінари на базі кампусів і великі мітинги по всьому світу. Міжнародні конвенції проводяться в різних місцях – від Бангкока до Берліна. До падіння комунізму у рамках своєї діяльності у кампусах асоціація кидала виклик атеїстичному комунізму, коли це було політично некоректним. Коли ж загроза fмарксизму відпала, головним фокусом асоціація стало питання чистоти кохання і статевих стосунків. Вона була спонсором заходів, зокрема рок-концертів, з метою заохочення стриманості й сприяння здоровим стосункам, готуючи молодь до успішних шлюбів і розвитку лідерських якостей. Часто члени асоціації, навчаючись в університеті, живуть у спільному домі, що сприяє

заснуванню культури серця та вчить будувати стосунки з іншими людьми.

Служіння заради миру

Заснована в 2001 році сином доктора Муна – доктором Хьон Джін Престон Муном, Служіння заради миру є програмою для молодих людей. Вона заснована на переконанні, що саме служіння іншим, а не тільки толерантність, дає реальну надію на міцний мир. Молодь активно працює разом у десятках країн у межах широкого кола проектів із надання соціальних послуг із метою подолання релігійної, расової та культурної напруженості, працюючи спільно заради інших.

Конференція «Служіння суспільству як основа виховання культури миру›

Конференція «Служіння суспільству як основа виховання культури миру» в Європейському
університеті, Київ, 25 липня 2003 року

Один проект у Вашингтоні, округ Колумбія, виграв Президентську золоту студентську нагороду, яку видав Джордж Буш на знак визнання літнього проекту служіння, в якому 364 студента-добровольця разом із працівниками державних шкіл очищали й готували школи на майбутній рік, і це, як зазначила Washington Post, зекономило для округа Колумбія 400,000 доларів у витратах на оплату праці. Мітинги 20000 і 22000 молодих людей в Японії і на Філіппінах відповідно, ініціювали сотні проектів служіння в цих країнах.

Засновник Мун Хьон-Джін каже, що «Служіння заради миру є видимим вираженням істинної любові, а служіння займає центральне місце в нашій ідентичності».

Федерація молоді за мир в усьому світі

Федерація була заснована в 1994 році. На чолі з доктором Хьон Джін Престон Муном, ФММС є динамічним рухом появи молодих лідерів заради сприяння миру і служіння вищому благу. Три рівня програм федерації включають професійну підготовку лідерів, сімейне виховання та міжкультурні проекти служіння. Використання ідеалізму й енергії молоді необхідне для створення миру в усьому світі. Федераці є спонсором освітніх програм та проектів служіння, що сприяють розвитку характеру, сімейних цінностей та етики суспільного служіння. Національні відділення і міжнародна діяльність заохочує молодь долати бар'єри національності, релігії, раси, культури й статі, готуючи гідних членів глобалізованого суспільства.

Сприяючи об’єднанню розділеної Кореї, Федерація провела безпрецедентну серію миротворчих семінарів в Пекіні, з метою об'єднання студентів із Північної і Південної Кореї.

У Кореї федерація налічує сто тисяч зареєстрованих членів у 273 округах і 3200 містечках; у Японії тисячі членів проводять семінари на молодіжну тематику і здійснюють проекти служіння; у Сполучених Штатах «мозковий центр» розробляє нові ідеї та програми, щоб допомогти розвиватися сучасній молоді як надії на майбутнє.

2.1.8 Сім’я

"*Сім'я – це школа любові. Сім'я задає шаблон спільного гармонійного життя. Це модель для життя разом у єдності. Там присутня любов і повага між батьками і дітьми, взаємна вірність і любов між чоловіком і дружиною, а також довіра та взаємодопомога між братами і сестрами*".

Доктор Мун Сон-Мьон

Світ увійшов у нове тисячоліття. Заглядаючи в майбутнє, чи підніметься людський дух на нові висоти? Чи світ загубиться серед конфліктів і занепаду епохи, що настала після закінчення Холодної війни? За словами доктора Муна, відповідь лежить у майбутньому сім'ї, де корениться як добро, так і конфлікт. Справді, ідеальна сім'я, зосереджена на Богові, є фундаментом учення доктора Муна. Важливість сім'ї є основоположним моментом, як вчення, так і його праці.

Сер Едвард Хіт (1916-2005), прем'єр-міністр Великобританії (1970-74)
Доктор і місіс Мун можуть відчувати задоволення в тому, що протягом усіх цих років вони несли послання істинної любові і мирних сімей. Це видатний факт. Ніщо не гідне похвали більше, ніж це.

Федерація сімей за єдність і мир в усьому світі

Федерація була заснована в 1997 році доктором і місіс Мун із метою розширити місію Церкви Об'єднання і створити альянс людей, які загалом поділяють їхнє бачення побудови сім'ї з Богом у центрі як основи для здорових громад, стабільного суспільства та миру в усьому світі.

Федерація є міжнародною спільнотою, що складається з сімей, які прагнуть утілити ідеал істинної любові і встановити світ миру і єдності всіх народів, рас і релігій, який передбачав доктор Мун Сон-Мьон.

Федерація сімей обстоює три ідеали, згадані в її назві: сім'ю, мир і єдність. Сім’я розглядається як школа любові. Федерація також прагне "культури миру", підтримуючи міжрелігійне та міжнародне співробітництво навколо універсальних тем сім'ї, любові й життя заради інших. Слово «єдність» у назві стосується ідеалу єдності між душею і тілом, між чоловіком і дружиною та між небом і землею.

Сім'я як школа любові

Сім'я – це школа любові. Моделі поведінки, встановлені в сім'ї, визначають моделі поведінки в суспільстві загалом. За словами доктора Муна, у світі, який складається з ідеальних сімей із Богом на чолі, адвокати, поліцейські, судді, збройні сили тощо навряд чи знадобляться.

Утвердження цінностей, які зміцнюють сім'ї, є головною місією діяльності доктора Муна. Це означає подружні пари, які практикують вірність, батьків, які люблять і піклуються про своїх дітей, захищають і виховують їх, щоб прищепити їм найвищі моральні стандарти і розкрити їхні індивідуальні таланти, і дітей, які люблять і поважають як батьків, так і бабусь та дідусів

Вальтер Фантрой, конгресмен США (1971-91)

Вальтер Фантрой, конгресмен США (1971-91)

З чорного досвіду ми добре розуміємо важливість сім'ї, тому що ми були піддані найжорстокішій формі рабства в історії світу. Основою цього рабства було руйнування сім'ї. Такого в історії людства ще не було: наші предки-невільники виставлялися на аукціон, а потім продавалися на південь тому, хто дасть найвищу ціну. Матерів навмисно відокремлювали від їхніх дітей, батьків від їхніх синів, братів від їхніх сестер, щоб вони вже ніколи не побачили один одного знову.

Коли я усвідомлюю себе американцем, я розумію, що ми повинні були піклуватися, охороняти і захищати один одного від тих поганих людей в інших країнах. Але недільна школа дала мені кращий урок. Я зрозумів, що Бог доводиться всім нам батьком, і незалежно від національності, переконань і кольору, усі ми – брати й сестри, а сім'ї нам потрібні, щоб навчити один одного, як піклуватися, охороняти і захищати один одного. Саме тому, зустрівши доктора Мун Сон Мьона під час мого першого місяця на Капітолійському пагорбі, коли він приїхав сюди з Кореї з посланням сім'ї та посланням миру, я знайшов споріднену душу.

Це пов'язано не тільки з моєю афроамериканською спадщиною, але й із моєю працею на одну з найважливіших людей із найважливішим посланням у найжорстокішому столітті в історії людства. Цією людиною був Мартін Лютер Кінг-молодший, і його посланням було: Або ми вчимося жити разом як брати і сестри на цій планеті, або ми загинемо разом, як дурні.

Без послання сім'ї та миру доктора Муна світ наражається на небезпеку стати притулком для божевільних із безумцями на чолі. Я дякую Богові за це рух, тому що він є відповіддю на найважливіші проблеми, що стоять сьогодні перед світом. Ми повинні жити разом у сім'ях, виховувати наших дітей і являти такий тип лідерства, який зробить мрію Мартіна Лютера Кінга живою реальністю. Почувши послання доктора Муна, несімо його іншим.

Шлюб як спосіб примирити ворогів

Доктор Мун учить, що одним із найбільш ефективних способів установити мир в усьому світі є укладання шлюбів між представниками

«ворожих народів». Тому серед його прихильників багато міжрасових і міжнародних подружніх пар. Серед найбільших досягнень доктора Муна в миротворчості через шлюб є тисячі корейсько-японських пар, які одружилися під його проводом. Японія і Корея мають довгу й болісну історію ворожнечі, і ці пари проклали новий шлях у вирішенні вікових конфліктів, завойовуючи серця один одного та родичів з іншого боку кордону, і будучи моделями прийдешнього мирного світу.

Марш мільйона сімей, Вашингтон, 2000 рік
Марш мільйона сімей, Вашингтон, 2000 рік

Церемонія Благословення на міжнародний шлюб

Центральне місце в щорічному Всесвітньому фестивалі культури і спорту займає весілля тисяч пар, від молодят до вісімдесятирічних, які зобов'язуються утворити сім'ю з Богом у центрі. У 1992 році 30 000 пар з усіх рас і культур зав’язали подружні узи на Олімпійському стадіоні в Сеулі. Також, Благословення на шлюб були проведені в 1997 році на стадіоні РФК у Вашингтоні, округ Колумбія, і в 1998 році в Медісон Сквер Гарден. У 1999 році 150 000 чоловік заповнили вщерть Олімпійський стадіон Сеула, це були здебільшого наречені, які брали участь у церемонії Благословення.

Міжнародна церемонія благословення на шлюб у штаб-квартирі ООН, Нь
Міжнародна церемонія благословення на шлюб у штаб-квартирі ООН, Нью-Йорк, 2001 рік

Шошу Мурей, жриця Храму Такамітаманемія, Японія
Будучи синтоїсткою, я брала участь зі своїм чоловіком у церемонії міжрелігійного та міжнародного Благословення та зміцнення подружніх уз 144 тисяч пар духівників у Вашингтоні, округ Колумбія, 27 квітня 2002 року.
Коли я вперше почула про церемонію Благословення, я не мала про неї жодної уяви окрім того, що я маю поїхати до Вашингтону з моїм чоловіком. Оскільки мій чоловік вів ізольований спосіб життя, практично не залишаючи нашого храму, було важко уявити, що він поїде до Сполучених Штатах зі мною. Тож я сіла перед моїм богом і спитала поради. Відповідь була чіткою й однозначною: "Їдь! Там відкриється твій шлях. Твій чоловік, звичайно, поїде."
У той момент я побачила видіння д-ра Мун Сон Мьона, який простягав мені руку. Я повністю довірилася Богу. За три дні до від'їзду мій чоловік раптом сказав: «Я поїду». Буддійські і християнські лідери з Японії взяли участь у церемонії Благословення, завдяки якій, як нам сказали, родоводи релігійних лідерів поєдналися з Богом.
Я глибоко ціную бачення д-ра Муна, спрямоване на встановлення миру в усьому світі на основі істинної любові й істинної сім'ї. Для того щоб установити мир у всьому світі, потрібно будувати міцний фундамент під ногами, яким є істинна сім'я, що заснована на істинній любові. Ті, хто не здатні створити сім'ю, сповнену істинною любов’ю, не вправі говорити про мир у всьому світі. Отже, я публічно заявляю, що наша мета полягає в побудові істинної сім'ї.

2.1.9 Наука

"*Ви можете запитати, якщо доктор Мун - релігійний діяч, навіщо йому фінансувати наукову конференцію. Причина в тому, що Бог – це найвеличніший учений. Складні проблеми цього світу не можливо повністю зрозуміти, залишаючись у вузьких межах окремих галузей знань. Я визнаю, що релігійний догматизм середньовіччя заблокував наукові дослідження і обмежив зовнішній розвиток людини. Проте не менш великою помилкою є погляд гуманістичних мислителів із часу епохи Просвітництва, які вважали, ніби релігійна віра поступається здоровому глузду, а духовні потреби суперечать людському розуму*".

Доктор Мун Сон-Мьон

Міжнародні конференції за єдність наук

Заснована в 1968 році, Міжнародна конференція за єдність наук стала новаторською організацією і сприяла міждисциплінарному діалогу, діалогу між природничими і гуманітарними науками і пошуку абсолютних цінностей із залученням науки. Усього відбулася 21 міжнародна конференція, у тому числі одна в 1974 році, яка зібрала 17 лауреатів Нобелівської премії. МКЄН представила по-справжньому новаторський і далекоглядний підхід. Вона була першою організацією, що надала провідним ученим міждисциплінарний форум для вирішення глобальних проблем, просування мультидисциплінарних наукових знань і наукового пошуку загальнолюдських цінностей.

Дев’ята міжнародна конференція за єдність наук, 1980 рік

Дев’ята міжнародна конференція за єдність наук, 1980 рік

Юджин Пол Вігнер, лауреат Нобелівської премії з фізики, сказав: "Я хотів би подякувати доктору Муну за спонсорування зустрічей МКЄН. Вони дали мені не тільки задоволення і стимул. Вони також повернули мене до фундаментальних питань, про які легко забути, якщо прагнеш до вирішення спеціального завдання в межах своєї основної роботи".

Доктор Мортон Каплан, професор політології Чиказького університету і голова 9-ї Міжнародної конференції за єдність наук, зізнався: «Конференція привабила мене на початку чотирма факторами. По-перше, конференції МКЄН були пов'язані з цінностями. Вони не були причетними до ідеології, вільної від цінностей. По-друге, вони були міждисциплінарними, на відміну від роботи, яка триває в коледжах та університетах і призвела до цілого ряду безглуздостей, включаючи твердження Б.Ф. Скіннера, що достоїнство й свобода – це не більше, ніж марнославство. По-третє, учасники були дуже поважні, і, по-четверте, учасники були майже з кожної країни й культури на світі".

С. Фред Сінгер, професор екологічних наук, Університет Вірджинії, США, підсумував: "Ці сімнадцять конференцій, у кожній із яких брали участь кілька сотень учених, дали величезну інтелектуальну продукцію, яка пішла не тільки на користь учасникам, але видання книг справило вплив на вчених в усьому світі. Учасники, які ведуть академічну діяльність, переповіли інформацію в класних кімнатах, донесли те, чому навчилися, до численних студентів, тим самим множачи вплив".

Доктор Тор Рагнар Герхольм, почесний професор фізики Стокгольмського університету, Швеція; член відбіркового комітету Нобелівської премії з фізики

Доктор Мун Сон Мьон є засновником Міжнародної конференції за єдність наук (ICUS). Її перша зустріч відбулася в Нью-Йорку в листопаді 1972 року. Відтоді тисячі вчених і науковців з усього світу взяли участь у різних нарадах ICUS, які тривали на трьох континентах.

Доктор Тор Рагнар Герхольм, почесний професор фізики Стокгольмського універ

З самого початку заснування д-р Мун наполягав на тому, що ICUS повинна зосередитися на двох темах: єдність наук та абсолютні цінності. Для пересічного вченого перша тема є незрозумілою, друга – абсурдною. Доктор Мун із початку був суперечливою людиною. Він був правий, наполягаючи на єдності. І це єдність, яку слід розуміти більше в духовному, ніж у технічному сенсі. Це почуття єднання в роботі на благо спільної справи в гармонії, дисципліні і з повагою один до одного.

Що доктор Мун попросив зробити вчених? Чому він попросив учених це зробити? На ці фундаментальні питання просто й відверто відповів сам доктором Мун у своєму першому зверненні до ICUS. По-перше, він відзначає, що "Якщо б наука не розвивалася, економічне процвітання, яке ми маємо сьогодні, не відбулося б". По-друге, він заявляє, що, незважаючи на зловживання науковими знаннями, "все одно основний дух учених спрямований на здійснення ідеального суспільства для людини". Проте, і це його третій пункт: "Незважаючи на глибоке бажання і невтомні зусилля вчених, бідність, безграмотність і хвороби, як і раніше, існують у розвинених країнах; напруженість, війни та військові конфлікти між народами тривають. Таким чином, людство продовжує страждати від горя, лиха і болі навіть у наших добре розвинених країнах".

Як же так? Справа в тому, що сучасна наука не в змозі підтримати будь-яку систему цінностей узагалі, і тому вона не може підтримати мораль і етику. Дійсно, у її нинішніх метафізичних рамках усезнаюча наука виявляється не в змозі запропонувати будь-яке керівництво взагалі в поняттях моралі та етики. Висловивши, на мій погляд, досить розумне й переконливе міркування, д-р Мун робить висновок: «Створення нових моралі та етики на основі нового еталону цінності стає неминучим». Щоб добитися цього, наука, як він заявляє, повинна набути, "об’єднуючого характеру, який має справу також зі сферою моральних цінностей".

Як так сталося, що доктор Мун мав прийняти неймовірні приниження, страждання й фізичні тортури, приїхати з Далекого Сходу в США, заснувати ICUS – і все для того, щоб нагадати нам, ученим, про те, що ми колись усі знали, але тепер, здається, забули? Я не буду відповідати на це запитання. Але дозвольте мені сказати ось що: як би ми не ставилися до релігії взагалі, і до теології Об'єднання зокрема, д-р Мун, безсумнівно, є справжнім релігійним

Академія професорів за мир в усьому світі

Заснована в 1973 році в знак визнання центральної ролі викладачів у культурі та суспільстві, Академія професорів за мир в усьому світі організовує й мобілізує викладачів для вирішення нагальних проблем сьогодення як у своїх країнах, так і на міжнародному рівні. Академія виступила спонсором більше 50 національних та міжнародних конференцій із найбільш актуальних питань сьогодення.

Доктор Мун зазначив: "Я заснував Академію професорів за мир в усьому світі як новаторську організацію, що здатна в цей критичний момент в історії людства мобілізувати інтелектуалів, які присвятили своє життя просуванню людської мудрості, і дає їм змогу грати провідну роль у подоланні небезпеки епохи та відкритті нових шляхів до миру в усьому світі.

Академія має бути міжнародною, багатопрофільною, орієнтованою на майбутнє і конкретні дії. Жодна дисципліна, жоден місцевий рецепт не може вирішити проблеми, що стоять перед людством. Взаємне співробітництво за межами національних та регіональних кордонів і міждисциплінарне дослідження обмежених спеціалізацій є абсолютно необхідними".

Видатні досягнення Академія професорів за мир в усьому світі:

Конференція "Падіння радянської імперії", серпень 1985 року, Женева, Швейцарія.

У 1984 році Алексіс Ранніт, поет, емігрант з Естонії, направив листа до академії, у якому зазначив, що всі імперії зазнають краху, і запропонував вивчати радянську імперію з тим, щоб її падіння відбулося

мирно. Доктор Мортон Каплан прийшов із пропозицією про конференцію на тему «Падіння радянської імперії» до доктора Муна. Доктор Мун ще раніше передбачав, що радянська імперія впаде протягом 70 років із дня свого заснування, оскільки вона викреслювала духовну складову життя людини. Тож він погодився спонсорувати конференцію.

Ряд видних совєтологів скептично поставився до назви конференції, але вона виявилася пророчою. Ця конференція створила умову для вирішення долі боротьби. Один із важливих учасників конференції пізніше прокоментував: «Конференція не тільки передбачила, що мало статися в Радянському Союзі, більш точно, ніж будь-яке інше джерело, але й уважаю, що вона також допомогла розгорнутися системі більш мирно, ніж це могло б статися".

Інститут філософії об’єднання

Заснований у 1972 році, Інститут філософії об'єднання є основним ідеологічним науковим центром, який досліджує філософські й теоретичні основи для нової культури миру. Розроблена доктором Лі Санг-Хон, філософія об'єднання заснована на небогословському вченні доктора Муна і використовує ці ідеї, щоб зробити докорінний аналіз усіх основних філософій та ідеологій. Інститут опублікував новаторські й важливі праці, як-от Основи філософії об'єднання і Кінець комунізму. Кінець комунізму був одним із найважливіших інтелектуальних творів, які привели до мирного падіння комунізму. Інститут проводить захоплюючі міжнародні симпозіуми та цикли лекцій, щоб принести єдність і продуктивне обговорення в царину філософії та ідеології.

Доктор Мун сказав: "Філософія об'єднання представляє новий погляд на життя, новий погляд на світ, новий погляд на Всесвіт і новий погляд на роботу Бога в історії. Крім того, це є принцип інтеграції, який уможливлює об’єднання різних релігійних доктрин та філософій, зберігаючи при цьому їхні унікальні особливості".

Paragon House

Це видавництво було засноване в 1981 році, щоб служити спільноті вчених МКЄН і АПМС. Paragon House пропонує книги культурної та інтелектуальної значущості міжнародного та міждисциплінарного характеру. Воно опублікувало більше 1000 нових книг шанованих авторів у своїх областях, серед яких сер Джон Еклс, Мортон Каплан, Х'юстон Сміт, Річард Рубінштейн, Ненсі Туана, Пітер Маршалл, Геддес МакГрегор, Джон Кармоді, Єва Браунінг Коул, Джон Рот та інші.

2.1.10 Благодійна допомога

"Навіть поношений одяг стає подарунком на радість тим, хто його потребує. Малі акти істинної любові зібрані докупи, створять сад, засіяний квітами істинної любові, яка вилікує недуги суспільства".

Доктор Мун Сон-Мьон

Доктор Мун сам був біженцем Корейської війни, тому добре розуміє важливість гуманітарної допомоги в ситуаціях війни, стихійних лих і злиднів. Дотримуючись свого бачення життя заради інших, доктор Мун заснував кілька всесвітніх гуманітарних організацій. Унікальна особливість цих організацій із надання допомоги – це програми персонального служіння: стажування та волонтерські програми, які надають можливості тисячам людей особисто прийти на допомогу тим, хто в біді.

Проект побудови додаткового притулку в Замбії, 2007 рік
Проект побудови додаткового притулку в Замбії, 2007 рік

Міжнародний благодійний фонд допомоги та дружби

Заснований у 1975 році, Міжнародний благодійний фонд допомоги та дружби надає гуманітарну допомогу у вигляді продуктів харчування, предметів медичного призначення та одягу в ситуаціях лих, хвороб і воєн. Фонд приніс надію й полегшення мільйонам людей, долаючи національні, расові й релігійні кордони. Фонд має довгострокові проекти

розвитку в таких областях, як охорона здоров'я, харчування, рівень грамотності та професійної й сільськогосподарської освіти.

Фонд працював разом із ЮНІСЕФ, ЮНЕСКО, Карітас, Міжнародним Червоним Хрестом, Християнською службою з ліквідації наслідків стихійних лих та Управлінням Верховного комісара ООН у справах біженців. У 1995 році фонд отримав від Християнської служби з ліквідації наслідків стихійних лих нагороду за п’ять років служіння, а в 1996 році він був номінований на престижну Гуманітарну премію Конрад Хілтон.

Доктор і пані Мун роблять пожертву для Армії Порятунку Лас-Вегаса, 201

Доктор і пані Мун роблять пожертву для Армії Порятунку Лас-Вегаса, 2011 рік

Міжрелігійна допомога

Тридцять два з тридцяти шести насильницьких конфліктів заключного десятиліття 20-го століття мали свої корені в релігійній ворожнечі. Однак доктор Мун не розглядає релігію як проблему і передбачає світ, де релігійні люди поєднані в активну й ефективну групу з припинення конфліктів, подолання бідності й вирішення соціальних проблем. Він сказав: "Як люди віри, ми повинні мати на увазі, що релігія – це не просто справа догм і переконань. Віра повинна бути продемонстрована шляхом практичних дій любові та служіння. Коли любов практикується через дії служіння, спрямованого на підтримку нужденних, дух релігії стає більш зрозумілим у світі, який наповнився скептицизмом".

Проекти служіння Федерації жінок за мир у всьому світі

Проекти гуманітарної допомоги та обслуговування є одним з основних компонентів ФЖМС, яка була заснована в 1992 році, щоб пропагувати цінність жінок.

Найбільш відомий і важливий проект служіння розпочався в 1993 році, коли ФЖМС направила бригади з 10 японських волонтерів у 60 найбільш нужденних країн світу, щоб служити там протягом трьох років. Результатом були десятки поточних проектів служіння в цих країнах, починаючи з програм професійної підготовки й закінчуючи медичними клініками. З того часу ці японські волонтери продовжують служити цим країнам, здійснюючи періодичні візити й надаючи регулярні пожертвування на проекти служіння, які вони заснували там під час свого трирічного перебування.

Медичні бригади Лікарні Isshin

Заснована в 1978 році в Японії, Лікарня Isshin посилає медичні бригади в кризові райони Азії й Африки, та в Латинську Америку. Служба розпочала свою роботу в 1970-х роках із надання медичної допомоги прокаженим у Кореї і на Окінаві; потім бригади направлялися до в'єтнамських таборів біженців, нетрів Маніли, Центральноафриканської Республіки та Бразилії.

Медсестра IRFF Рут Робінсон проводить вакцинацію дитини проти жовтої
Медсестра IRFF Рут Робінсон проводить вакцинацію дитини проти жовтої лихоманки в Кот-Д'Івуар, 1985 рік

Медичні бригади складаються з японських і корейських лікарів і медсестер. Об'єднуючи людей із давно ворогуючих народів, такі бригади допомагають подолати національні упередження, щоб служити вищому благу, тим самим утілюючи бачення доктора Муна щодо проектів служіння, які допомагають іншим, а також вирішують суперечки націй, рас і релігій.

Фонд волонтерської служби Aewon

Заснований у 1994 році в Кореї, фонд працює в основному в Кореї з програмами для літніх людей, потребуючих дітей, дитячих будинків та інвалідів. Він є активним членом Корейської ради волонтерських організацій. Проекти міжнародного служіння, засновані доктором Муном для надання допомоги в разі природних катастроф, епідемій, бідності й воєн, принесли надію й допомогу мільйонам людей, долаючи національні, расові й релігійні кордони.

2.1.11 Спорт

"*Футбол – це спорт, де відбуваються змагання, і хтось виграє або програє, але він також має потенціал для значного впливу на країни і збільшення їхньої співпраці на шляху до миру. Я дізнався, що Чемпіонат світу дивилися в два рази більше людей, ніж Олімпіаду. Це дає уявлення про те, як багато людей по всьому світу люблять футбол. Тому, як і Олімпіада, він має право стати силою для поєднання країн, рас, релігій і культур. Я розглядаю футбол і мир між країнами як потенційно потужних партнерів*".

Доктор Мун Сон-Мьон

Переваги спорту для здоров’я добре відомі. Але доктор Мун є головним прихильником спорту через своє бачення, що ворожнечу між націями, класами, релігіями й расами треба остуджувати не на полі бою, а на ігровому полі. Він також бачить спортивні заходи як ефективний спосіб достукатися до молодих людей, які природно реагують на цікаві заходи, як-от бойові мистецтва й спортивні змагання.

Футбол

Футбол є улюбленим заняттям в усьому світі і єдиним дійсно загальнопоширеним видом спорту. Таким чином, футбол є природним мостом між культурами, релігіями, расами, етнічними групами й націями. Доктор Мун вкладав кошти у футбол, виходячи зі свого бачення потужної об'єднуючої й миротворчої сили спорту і футболу зокрема.

Молодіжний футбольний турнір «Грай у футбол заради миру» в Києві
Молодіжний футбольний турнір «Грай у футбол заради миру» в Києві

Грай у футбол заради миру

Заснований у 2004 році як спеціальний проект Всесвітньої Асоціації неурядових організацій (ВАНГО), Грай у футбол заради миру сприяє встановленню миру шляхом організації молодіжних футбольних турнірів у конфліктних регіонах, співпрацюючи з місцевими спортивними асоціаціями. Дотепер футбольні миротворчі турніри відбулися в 35 країнах, включаючи Україну, Індію, Ізраїль, сектор Газа, Непал, Філіппіни, Анголу, Камбоджу і Конго. На додаток до спонсорства футбольних змагань, Грай у футбол заради миру вчить принципам етичної поведінки й чесності, які можуть бути застосовані в повсякденному житті за межами футбольного поля. Робота в команді, самоконтроль, мирне врегулювання міжособистісних конфліктів і взаємоповага – ось деякі з принципів, яким навчаються як молоді люди, так і професійні гравці.

«Грай у футбол заради миру», Київ, 2006 рік
«Грай у футбол заради миру», Київ, 2006 рік

Футбольний фонд Sun Moon: професійні футбольні клуби в Кореї і Бразилії

В інтересах сприяння футболу як єдиному по-справжньому міжнародному виду спорту, який здатен об'єднати світ, доктор Мун заснував професійні футбольні клуби в Кореї і Бразилії: ФК Il Hwa в Кореї, і ФК Sorocaba в Бразилії.

У 2005 році на знак визнання підтримки доктора Муна футболу в Кореї, його головний радник Квак Чонг-Хван був обраний президентом вищої футбольної ліги в Кореї – Корейської професійної футбольної ліги.

Українська команда на турнірі «Грай у футбол заради миру» в Кореї, 200

Українська команда на турнірі «Грай у футбол заради миру» в Кореї, 2005 рік

Турніри Кубка за мир Sun Moon

Заснований у 2002 році, Кубок за мир Sun Moon є міжнародним футбольним турніром, який щорічно проводиться в Кореї. У його рамках проводяться такі турніри, як Чоловічий Кубок за мир і Жіночий Кубок Королеви миру. Кубок за мир Sun Moon сприяє миру в усьому світі через футбольні матчі, долаючи бар'єри ідеологій і релігій. У 2006 році був проведений перший Кубок Королеви миру із залученням професійних жіночих футбольних клубів з усього світу. Своєю присутністю його підтримав "Король футболу" Пеле, який раніше займав пост міністра Департаменту спорту в Бразилії і був названий "футболістом століття" за версією ФІФА. Кубок за мир народився з бажання подолати ідеологічні розбіжності між націями та поєднати раси й релігії. Кубок за мир прагне об'єднати всіх людей у світі в ім'я футболу як миротворчого спорту, і утвердитися в якості великого фестивалю істинного миру, який характеризується чесною грою й справжньою спортивною майстерністю. Мета Кубка за мир полягає у використанні енергії й величі футболу, найпопулярнішого міжнародного спорту, заради єдності людства й реалізації миру у всьому світі.

Переможець турніру Кубка за мир 2003 отримує нагороду

Переможець турніру Кубка за мир 2003 отримує нагороду

Гус Хіддінк, тренер Корейської національної збірної з футболу

Гус Хіддінк, тренер Корейської національної збірної з футболу на чемпіонаті світу (2002) і ПСВ Ейндговен на Кубку за мир (2003)
Я хотів би подякувати пану Муну, який є ініціатором цього чудового світового турніру. Не лише спорт зібрав нас разом; основою нашої зустрічі є мир.

Бойові мистецтва

Бойові мистецтва були початково створені в стародавній Азії для забезпечення стабільності й миру в суспільстві. Відроджуючи цю їхню початкову мету, доктор Мун є головним спонсором програм і заходів бойових мистецтв. Він визнає бойові мистецтва як особливо важливий метод роботи з молоддю. Бойові мистецтва є унікальним захоплюючим видом спорту, що надихає і збагачує молодих людей, допомагаючи розвивати лідерські здібності. І навіть члени банд можуть учитися принципам, що допомагають змінювати їхній характер, а не тільки розвивати фізичні здібності.

Секція бойового мистецтва Тонгіл Мудо в Києві, 2004 рік
Секція бойового мистецтва Тонгіл Мудо в Києві, 2004 рік

Федерація єдиноборств за мир у всьому світі

Заснована в 1997 році, Федерація єдиноборств за мир у всьому світі пропагує бойові мистецтва як спосіб досягнення єдності душі і тіла на індивідуальному рівні, щоб дати молодим людям здоровий вихід їхньої молодої енергії і можливість навчитися етичним принципам, а також сприяє миру в усьому світі через міжнародні турніри. Делегати з 70 країн, у тому числі майстри з основних шкіл бойових мистецтв, були присутні на інавгурації в 1997 році. Унікальність Федерації в тому, що вона заохочує членів вивчати й практикувати різні стилі бойових мистецтв і підтримує програми, які об'єднують сильні сторони окремих шкіл бойових мистецтв.

Міжрелігійний спортивний фестиваль за мир

Це глобальний міжконфесійний та міжкультурний спортивний захід, що проводиться раз на два роки. Юні спортсмени й спортсменки з різних країн світу, зокрема України, беруть участь у фестивалі у дусі змагань і співробітництва як представники своєї релігії, культури й нації. Під час Фестивалю спортсмени мають можливість відвідати культурні програми, навчальні семінари та проекти служіння. Ці заходи сприяють зміцненню духу дружби й співпраці.

Колишній міністр спорту Бразилії Пеле відвідав доктора Муна в Кореї. Він визнав, що «Спортивний фестиваль представляє спорт як засіб сприяння дружбі й миру. Це відмінна можливість для молодих спортсменів усіх культур зробити внесок у побудову духу миру». Міжрелігійний спортивний фестиваль за мир закликає спортсменів використовувати і вкладати свої таланти за межами спортивних змагань, створюючи унікальні можливості, які сприяють більш глобальному мисленню.

4 червня 2002 року король футболу Пеле відвідав резиденцію доктора М

4 червня 2002 року король футболу Пеле відвідав резиденцію доктора Муна в Кореї

2.1.12 Здоров’я

"*Тіло є вмістилищем для зберігання здорового духу. Для нас важливо старанно тренувати тіло і піклуватися про своє здоров'я*".

Доктор Мун Сон-Мьон

Визнаючи цінність як східної, так і західної медицини, д-р Мун профінансував кілька новаторських освітніх програм і заснував дві лікарні, де використовують передові розробки зі східної й західної медицини.

Лікарня Cheong Shim у Чонпьонг, Корея

Заснована в 2003 році, лікарня Cheong Shim є однією з небагатьох лікарень на Сході, які надають повний спектр послуг як західної, так і східної медицини. Лікарня з її найсучаснішим медичним устаткуванням розташована у двох годинах їзди від Сеула в красивому гірському районі Чонпьонг. При надходженні в лікарню пацієнти вибирають, якого лікаря вони хочуть: західного, східного чи обох.

Лікарня стоїть поруч із відомим Духовним тренувальним центром Чонпьонг, де тисячі людей з усього світу прагнуть духовно зцілитися від своїх хвороб. Лікарня унікальна ще й тим, що визнає обґрунтованість духовного зцілення і вважає його невід'ємною частиною своєї лікувальної практики.

Лікарня Cheong Shim у Чонпьонг, Корея

Лікарня Isshin, Японія

Заснована в 1978 році, лікарня Isshin є однією з небагатьох японських лікарень, яка об'єднує як східну, так і західну медицини. Лікарня також координує медичне обслуговування за кордоном, посилаючи бригади лікарів та медсестер до найбідніших районів світу.

Аспірантура альтернативної медицини при Бріджпортському університеті, Коннектикут, США

Аспірантура Бріджпортського університету завдяки гранту від Академії професорів за мир у всьому світі пропонує освіту з альтернативного східного й західного медичного лікування, включаючи вчені ступені з акупунктури, натуропатії та хіропрактики.

Корисні для здоров’я напої компанії Il Hwa, Корея

У 1970 році д-р Мун заснував компанію Il Hwa з виробництва чаю та оздоровчих напоїв із женьшеню – найкориснішої на Сході лікарської рослини. Сьогодні Il Hwa є однією з найбільших у світі компаній із виробництва женьшеню, яка використовує виключно корейський женьшень як найбільш сильнодіючий. На додаток до женьшеневого чаю й безалкогольних напоїв, Il Hwa виробляє широкий спектр інших напоїв для здоров'я, включаючи популярний McCol – смачний альтернативний безалкогольний напій, зроблений із ячменя на основі корисного корейського традиційного напою.

Доктор і пані Мун відвідують фабрику з виробництва McCol
Доктор і пані Мун відвідують фабрику з виробництва McCol

2.2. Сприяння вирішенню конфліктів

Доктор Мун відкрив для нас нове бачення миротворчості. Щоб глибше зрозуміти засади цього бачення, звернемося до його філософії.

Неодмінно настане час, коли мета історії буде досягнута і на землі запанують мир та єдність. Але на шляху, яким людству необхідно пройти заради здійснення цієї мети, конфлікти та війни неминучі. Для того щоб швидше дістатися бажаного пункту призначення, ми повинні навчитися вирішувати конфлікти правильним чином. За твердженням доктора Муна, говорячи глобально, метою Першої і Другої світових воєн був поділ земної кулі на комуністичний та демократичний блоки. Мирне співіснування цих двох сфер влади, які мають протилежні цілі, було просто неможливим. Холодна війна могла вибухнути Третьою світовою і призвести до ядерної катастрофи. Але доктор Мун прагнув перемоги в цій війні шляхом винятково внутрішньої, ідеологічної боротьби без застосування зброї, результатом якої мало бути добровільне підкорення комуністичного світу та об’єднання всього людства в найкоротший термін. Отже, він бачив мету цього світового конфлікту в об’єднанні двох світів і втіленні всесвітнього миру.

Доктор Мун у жодному разі не ідеалізував демократію. Він уважав її милицею на шляху до ідеального світу. Він спирався на демократію в процесі досягнення вищої мети. При цьому він розумів, що будь-які критерії добра і зла, прийняті в процесі історії, не абсолютні, а відносні. Наприклад, коли Америка почала війну в Іраку, він засудив її дії. І навпаки, він схвалював той факт, що Радянський Союз боровся з фашизмом у Другій світовій війні. Називаючи комунізм і демократію братами, доктор Мун наголошував, що ідеальним світ стане тільки тоді, коли вони припинять сваритися, помиряться і об’єднаються заради цієї

мети. Разом із тим слід зазначити, що доктор Мун завзято боровся з комуністичною ідеологією саме через її атеїстичну складову і ніколи не вважав мешканців Радянського Союзу своїми ворогами.

Після падіння фашизму в 1945 році роль найбільш витонченого, підступного і завуальованого світового зла випала комунізму. Його заручником згодом стала добра половина людства. Доктор Мун розумів, що в протистоянні зі світовим комунізмом буде дуже не просто знайти важелі, які змусять комуністів відмовитися від застосування сили і сісти за стіл переговорів. Потрібно було встановити баланс сил, адже лише сильна країна може бути мирною. Холодна війна тривала довго і деколи протистояння було занадто напруженим. Мирне падіння комунізму, без застосування ядерної зброї, потребувало дуже великих жертв. Часто саме доктор Мун разом із своїми послідовниками перебували на передовій лінії цієї боротьби, ризикуючи життям. У сімдесяті та восьмидесяті роки трагічно загинуло більше дванадцяти товаришів доктора Муна, які допомагали йому в ідеологічній боротьбі з комунізмом. Давайте разом зануримось в обставини того часу і подивимось на те, що відбувалося за кулісами сцени світових подій.

2.2.1. Вибори Президента США

Всесвітня комунізація і криза, створена політикою президента Картера

Мун Сон Мьон приїхав до Сполучених Штатів 18 грудня 1971 року. Його приїзд в Америку мав на меті виконання двох місій: зірвати амбітні плани Радянського Союзу щодо всесвітньої комунізації і продовжити звільнення всього комуністичного світу, використовуючи для цього США як плацдарм. Щоб зробити це, він повинен був мобілізувати США (зокрема президента), аби отримати переважаючу силу і перемогти комунізм.

Для реалізації поставленого завдання доктор Мун прагнув залучити президента Річарда Ніксона (1969-74рр.), однак Ніксон зазнав невдачі. Радянський рух за всесвітню комунізацію скористався падінням Ніксона і принагідно активізував свою справу на глобальному рівні, змітаючи все на своєму шляху.

Як ліберальний демократ, президент Джиммі Картер (1977-81рр.) наївно не розумів реалій комунізму. Доктор Мун твердо вірив, що «тільки США можуть захистити демократичний світ від комуністичної загрози». У ті роки в більш ніж половині своїх виступів він різко критикував політику президента Картера. Безсумнівно, нищівна критика доктора Муна дійшла до відома президента Картера. Насправді, адміністрація Картера вже тоді вирішила звинуватити доктора Муна, використавши для цього всі можливі підстави, і відправити його до в'язниці. Зрештою, доктор Мун був запроторений у Виправну інституцію Денбері в липні 1984 року.

Чому ж тоді доктор Мун займав таку жорстку позицію до адміністрації Картера? Насправді, у нього не було вибору. Щоб пояснити це, розглянемо декілька прикладів.

У липні 1979 року під час громадянської війни в Нікарагуа ліві почали революцію. Віддана група комуністичних прихильників – Сандіністський фронт національного визволення – створив революційний уряд, і Нікарагуа стала другою країною, яка закріпила комуністичний плацдарм на американському континенті. Потім, спільно з Кубою і Радянським Союзом, режим сандіністів допомагав поставляти зброю комуністичному партизанському руху в сусідньому Сальвадорі та інших країнах Центральної й Південної Америки. Це похитнуло мир у Центральній і Південній Америці.

Раніше, у березні, революція спалахнула в Ірані. Антикомуністична монархія Пехлеві, яка з розумінням ставилася до американських інтересів, була скинута, а на її місце став антиамериканський фундаменталістський ісламський режим Аятолли Хомейні.

У грудні того ж року 150-тисячне військо Радянської регулярної армії без попередження вдерлося до Афганістану, де був створений радянський маріонетковий режим Кармаля. Цей інцидент був, звичайно, немов ляпас по обличчю Картера.

Починаючи з грудня 1978 року, в'єтнамські комуністичні війська за підтримки Радянського Союзу почали вторгнення в Камбоджу. Про-китайський уряд Камбоджі був повалений і на його місці був створений уряд, який симпатизував В'єтнаму.

Сталися також інші інциденти. У 1975 році Народний рух за звільнення Анголи за підтримки з боку Радянського Союзу встановив соціалістичний уряд. Після цього Куба, як «авангард» Радянського Союзу, різко збільшила свою активність.

Активізувавши діяльність з "експорту революції", Куба направила підрозділи до десяти країн, включаючи Анголу, Ефіопію, Мозамбік і

Конго. На Аравійському півострові під радянський контроль потрапив Південний Ємен, який загрожував безпеці морських шляхів нафтовидобувних країн Близького Сходу.

Споглядаючи огульне поширення комунізму у світі, доктор Мун не міг залишитися осторонь. Радянська стратегія всесвітньої комунізації поширювалася немов великий орел розправляє свої масивні крила. З кожним днем Радянський Союз тріумфував у дедалі більшій кількості країн по всьому світу: на Близькому Сході, в Азії, Африці, Центральній і Південній Америці. Якщо б Південна і Центральна Америка опинилися під радянським впливом, комунізація Сполучених Штатів була б просто питанням часу.

Тож доктор Мун благав день за днем: «Боже, пошліть Сполученим Штатам президента, який зможе зупинити хвилю комунізму й визволити демократичний світ. Хто може бути такою людиною?" Він отримав відповідь у вигляді одкровення. Людиною, на яку вказало Небо, був Рональд Рейган.

Рональд Рейган

Одного дня доктор Мун покликав доктора Пак Бо-Хі, видавця Ньюс Ворлд, і сказав: "Якщо президента Картера переоберуть на другий термін, комунізація світу неминуча. Наступний президент Сполучених Штатів триматиме долю світу у своїх руках. Небо обрало Рональда Рейгана. Саме від нас залежить те, чи буде він обраний на наступних виборах. Для цього я збираюся інвестувати всі наші фінансові й людські ресурси, не шкодуючи ні репутації, ні навіть свого життя".

Доктор Пак Бо Хі зустрічається з кандидатом у президенти Рейганом
Доктор Пак Бо Хі зустрічається з кандидатом у президенти Рейганом

Рональд Рейган мав кілька недоліків, принаймні тих, які стосувалися його обрання на посаду президента. По-перше, йому було сімдесят

років. В історії США ще ніколи не було президента в такому похилому віці. По-друге, він до цього вже двічі балотуватися на посаду президента. Так що ніхто в ЗМІ не сприймав його всерйоз як кандидата в президенти. По-третє, він був відомим крайнім консерватором. Американці, як правило, уникають обрання екстремістів, як від лівих, так і від правих.

З іншого боку, йому, як президенту, для рішучої боротьби й подолання комунізму, став би в пригоді такий ультраконсервативний ухил. По-четверте, він був актором. Незалежно від того, наскільки щиро він би висловлювався, людям було б важко сприймати його як серйозного політика. І головний недолік у тому, що президент Картер був діючим. Історія свідчить, що такий кандидат має абсолютну перевагу на президентських виборах у США.

Доктор Мун доручив доктору Пак Бо-Хі повідомити кандидата в президенти Рейгана про Божий задум. Щоденна газета Ньюс Ворлд була заснована в Нью-Йорку доктором Муном у 1976 році. Доктор Пак зв'язався з Жозетт Шайнер (яка пізніше стала заступником завідуючого редакцією Вашингтон Таймс). Як кореспондент у Білому домі, вона була призначена супроводжувати кандидата в президенти від Республіканської партії. Вона влаштувала зустріч із Рейганом. Доктор Пак зустрівся з ним і пояснив, наскільки активно Ньюс Ворлд його підтримує.

Прогноз: "Переконлива перемога Рейгана"

З настанням жовтня 1980 року ситуація довкола виборів, які мали вирішити долю світу, загострювалася. За всіма опитуваннями чинний президент упевнено лідирував. Крім того, радянський КДБ заздалегідь мобілізував ліві сили в Америці, щоб не допустити перемогу Рейгана. Ключем до успіху їхнього плану всесвітньої комунізації було переобрання президента Картера. Ліві мобілізували людські ресурси й величезні суми грошей для систематичної кампанії з поширення неправдивої інформації. Через таку підступну тактику Кандидат Рейган став об'єктом численних особистих нападок, які мали підірвати його

репутацію.

Рональд Рейган показує «Ньюз ворлд» із заголовком «Переконлива пере
Рональд Рейган показує «Ньюз ворлд» із заголовком «Переконлива перемога Рейгана»

Рейган послідовно обстоював дві основні теми: (1) сильна Америка (реорганізація збройних сил США), і (2) зниження податків і скорочення кількості урядовців. Він стверджував, що сильні США повинні підтримувати мир в усьому світі, і що послідовне зниження корпоративного і прибуткового податку буде стимулювати економічну активність, що природно зможе привести до збільшення податкових надходжень. Останнє положення вказало шлях до справжньої капіталістичної економіки і є суттю знаменитої економічної теорії Рейгана, яка стала відома як "рейганоміка".

Коли передвиборні перегони вступили в заключну стадію, особиста критика й ворожі випади чинили дедалі більше перешкод табору Рейгана. Песимістичний прогноз, що Рейган не має жодних шансів на успіх, повільно поширився по всій території Сполучених Штатів. Жоден політолог в усій Америці не передбачав перемогу Рональда Рейгана. Проте, третього листопада, за день до виборів, доктор Мун доручив надрукувати прогноз, що Рональд Рейган переможе з великим відривом.

Доктор Пак прибув у нью-йоркський офіс Ньюс Ворлд, скликав засідання редколегії і передав бажання доктора Муна. Він дав указівку якомога швидше написати чернетку статті. Редакція продемонструвала крайнє небажання слідувати цій ідеї, стверджуючи, що такий прогноз виставить Ньюс Ворлд посміховиськом. Був написаний чорновий варіант, який говорив про можливість перемоги. Це було далеко від твердження про переконливу перемогу. Коли д-р Пак показав цей чорновий варіант доктору Муну, він відразу сказав: "Така стаття варта лише сміття" і швидко викинув папір у кошик. Потім доктор Мун сказав,

що обрання Рейгана є шляхом запобігання Третій світовій війні.

Доктор Пак Бо Хі
Доктор Пак Бо Хі

Доктор Пак повернувся в редакцію і зібрав співробітників. Він сказав їм: «Ньюс Ворлд була заснована доктором Муном. Давайте сьогодні беззастережно виконаємо лише одне його прохання, навіть якщо це наш останній випуск. Якщо помирати, то з музикою. Будь ласка, будьте мужніми. Уявіть, що це початок Третьої світової війни, і зробіть цей неймовірний випуск, який вразить світ і запам'ятається в історії». Члени редакції були зворушені цими словами. Вони працювали разом усю ніч, щоб випустити газету з революційним заголовком: "Прогноз Ньюс Ворлд: Переконлива перемога Рейгана".

Як з’явився сороковий президент Сполучених Штатів

Преси друкували всю ніч. О п’ятій годині ранку газету мали розповсюдити в Нью-Йорку. Посеред ночі доктор Пак відправив один пакунок на літаку в Лос-Анджелес, який мали передати Жозетт Шайнер, репортеру в передвиборному штабі Рейгана. Разом із пакунком доктор Пак відправив інструкцію для неї, щоб вона спозаранку дала одну газету Рейгану. Настало четверте листопада – день виборів. Рейган отримав газету під час робочого сніданку. Перше, що він зробив, це широко відкрив очі від подиву. Широко посміхнувшись, він відверто зрадів такому заголовку. З газетою в руках він підхопився і пройшов у прес-центр, залишивши свій сніданок на столі.

Прес-центр був переповнений журналістами з усього світу. Не кажучи ні слова, Рейган показував їм Ньюс Ворлд. Журналісти були вражені. Як може фотограф пропустити таку нагоду? Фотографії розлетілися по всьому світу через інформаційні агентства, зокрема «Юнайтед-Прес-Інтернешнл». Що більш важливо, усі основні телеканали США мали там своїх операторів. Сцени з цієї імпровізованої прес-конференції транслювалися по всій країні.

Тож, ранком у день виборів 240 мільйонів американців здивовано дивилися на заголовок "Переконлива перемога Рейгана", який майорів на телеекранах. Їхньою реакцією, напевно, було: "Що? Рейган уже виграв? Невже вибори закінчилися? Я ще навіть не проголосував. Що тут відбувається?"

Почалося сум’яття. Насправді, всі досить чітко побачили на телеекранах слова «Переконлива перемога Рейгана», але слова "Прогноз Ньюс Ворлд" були замалі, щоб розібрати їх на телевізійному екрані. Ця маленька подія ранком у день голосування викликала досить цікавий психологічний ефект по всій Америці. Виникло свого роду очікування, що Рейган переможе на виборах. Звичайно, кожен хоче бути на боці переможців, але американцям особливо притаманна така схильність. Таким чином, вони пішли на свої виборчі дільниці та віддали свої голоси за переможця – Рональда Рейгана.

Це була неперевершена передвиборна стратегія. Один політичний коментатор назвав її «абсолютно геніальною стратегією». У ту ніч, станом на десяту вечора, було вже очевидно, що Рейган здобув перемогу. Об одинадцятій, як і передбачала Ньюс Ворлд, Рейган здобув повну перемогу. Сталося чудо: з 538 голосів у колегії виборців, Рейган отримав 489.

2.2.2. Стратегічна оборонна ініціатива

У березні 1983 року президент Рейган представив Стратегічну оборонну ініціативу (СОІ) – оборонний проект, який мав використовувати наземні та космічні системи для захисту Сполучених Штатів від ураження стратегічними ядерними балістичними ракетами. Рейган уважав, що цей захисний щит зробить ядерну війну неможливою. Але противники, які не вірили, що ця технологія може спрацювати, охрестили СОІ "Зоряними війнами" і стверджували, що технологічна задача була недосяжною. Радянський Союз був занепокоєний можливими наслідками СОІ; його очільник Юрій Андропов сказав, що вона поставить "увесь світ під загрозу". З цих причин, Девід Герген, колишній помічник президента Рейгана, вважає, що в ретроспективі СОІ прискорила закінчення Холодної війни.

Вашингтон Таймс і СОІ

Доктор Мун розумів справжню природу комунізму й Радянського Союзу краще, ніж будь-хто інший. Більше того, він наскрізь бачив радянську стратегію всесвітньої комунізації. Він зазначав, що "комуністична ідеологія дозволяє її прихильникам зробити будь-який учинок, навіть якщо він призведе до втрати людського життя. Навіть якщо це означатиме повне знищення Сполучених Штатів або принесення в жертву половини людства, комуністична ідеологія здатна на такі речі. Комуністи не коливатимуться, якщо на меті стоятиме всесвітня комунізація. Така реальність повністю узгоджується зі стратегією поширення комунізму, яку обстоював В. І. Ленін: «Мета виправдовує засоби». Якщо Радянський Союз побачить хоч якийсь шанс на перемогу в ядерній війні, він буде працювати, щоб виробити у два або три рази більше ядерної зброї, ніж Сполучені Штати, навіть якщо для цього він

буде змушений пожертвувати всією своєю внутрішньою економікою. Не може бути жодних сумнівів, що він здійснить випереджувальний удар, якщо з'явиться така можливість. Результатом буде війна, яка зруйнує всю планету. Нинішня стримувальна політика Сполучених Штатах приписує завдати ядерного удару у відповідь у разі превентивного удару СРСР. Така політика приречена на провал", - попереджав доктор Мун. - "Ви [США] повинні розробити нову стратегію, яка захистить вас від радянських МБР [міжконтинентальних балістичних ракет], не даючи їм можливості дістатися американської землі. Інакше, не тільки Сполучені Штати, але й увесь вільний світ буде знищений".

Приблизно в цей час, ніби в підтримку того, про що говорив доктор Мун, у США почали з'являтися поштовхи до нової стратегічної концепції. Генерал-лейтенант Даніель О. Грем, колишній заступник директора ЦРУ, назвав цю концепцію «Висока межа». Висока межа передбачала багатоступеневу загорожу, яка перетинатиме висотний простір між СРСР і США, з використанням супутників, оснащених комп'ютерами та високими технологіями. Відповідно до цієї ідеї, 432 супутники, відправлені в космос, утворять мережу і будуть виявляти ядерні ракети, запущені Радянським Союзом. Після виявлення ці ракети будуть знищуватися з супутників легкими штурмовими ракетами. Будь-які ядерні ракети, які подолали цей перший рівень захисту, будуть знищуватися в космосі космічними лазерами. Нарешті, будь-які ракети, яким удалося пройти другий рівень захисту, при вході в атмосферу будуть знищені штурмовими ракетами й лазерами наземного базування. Іншими словами, всі ракети, запущені з Радянського Союзу, були б виявлені й знищені ще до потрапляння на територію США. Така концепція є дуже ретельною оборонною стратегією.

Раніше суть стратегії США в разі ядерного конфлікту з Радянським Союзом була відома як ВГЗ (взаємне гарантоване знищення). Ця стратегія була розроблена, щоб відвернути можливість ядерної війни, використовуючи заходи у відповідь: якщо одна сторона атакує, інша – завдає удар у відповідь. Простіше кажучи, якщо СРСР нападе першим, США, безумовно, діятиме взаємно.

Оскільки пропозиція Висока межа була дуже революційною, опозиція до неї також була потужною й інтенсивною. Якби ця ініціатива була успішно впроваджена, жодна з ядерних ракет Радянського Союзу, скільки б їх не створили, не змогла б уразити материкову частину США. Отже, весь його арсенал став би купою непотребу, і що більш важливо, радянська стратегія всесвітньої комунізації заглухла б немов човен, який сів на мілину. Щоб уникнути цього, радянський КДБ використав усі можливі засоби, аби активізувати рух, який зміг би заблокувати ініціативу Висока межа.

Тоді доктор Мун прийняв рішення. "Я створив Вашингтон Таймс саме для такої нагоди", - сказав він. - "Настав час для Вашингтон Таймс узятися за справу". "Ця боротьба буде мати історичний характер", - додав він. - "Цей бій вирішить, житиме чи помре людство в цьому столітті. Не втрачайте шанс, який дав нам Бог".

Він доручив доктору Паку, як президенту корпорації Вашингтон Таймс, взяти ініціативу на себе. Таймс почав безпосередньо атакувати КДБ і ліберальні американські ЗМІ, детально викриваючи радянські махінації. Кампанія у ЗМІ, зрештою, принесла свої плоди, сформувавши нову національну думку, що СОІ може врятувати Америку. Президент Рейган скористався цією хвилею громадської думки. У національному телевізійному зверненні до народу 23 березня 1983 року Рейган оголосив про свій намір офіційно зробити концепцію Високої межі основою оборонної політики США, назвавши її Стратегічною оборонною ініціативою. Ця заява ознаменувала значні зміни в ядерній стратегії США, а саме: перехід від зосередження на загрозі ВГЗ до мирного стратегічного підходу з акцентом на оборону. Наголошуючи на тому, що СОІ є суто оборонною стратегією, він запропонував Радянському Союзу наслідувати цей приклад і також розробити схожу оборонну ініціативу. З цієї точки зору, його промова була дуже етичною і високоморальною заявою. Хоча опозиція часто висміювала Рейгана як "прибічника військової експансії", факт залишається фактом, що етичні й моральні переконання проходили червоною ниткою через його висловлювання.

Радянський Союз побудував такий потужний ядерний арсенал до кінця 1970-х років, що це, безсумнівно, послужило чинником, який змусив США прийняти радянський захват Афганістану в 1979 році та обмежити американську реакцію до стриманих, символічних виразів несхвалення, зокрема організацію західного бойкоту Олімпіади 1980 року в Москві. Вклавши чимало часу й зусиль у нарощування свого військового потенціалу в 1960-х і 70-х роках, Радянський Союз отримав беззаперечну перевагу над США в плані ядерної вогневої моці. Проте, у 1980-х роках радянська економіка почала демонструвати ознаки виснаження, і великі військові витрати були б неможливі. Крім того, боротьба з афганськими партизанами призвела до великих людських і фінансових утрат, і підтримка країн-сателітів у комуністичній імперії стала для нього важким тягарем. Обидва чинники справили серйозний вплив на радянську економіку.

У той час СРСР не вистачало економічної гнучкості, щоб кинути виклик програмі СОІ й долучитися до гонки космічного озброєння, до того ж він програвав за рівнем технологічних розробок. У певному сенсі можна сказати, що падіння Радянського Союзу почалося в день оприлюднення Рейганом програми СОІ. У березні 1985 року Генеральний секретар Михайло Горбачов розпорядився зробити розширений аналіз, щоб визначити, чи можливо було висунути СОІ контрстратегію. Було вже ясно, що якщо його країна сліпо кинеться в гонку озброєнь, змагаючись із СОІ, і без того вже крихка економіка буде повністю зруйнована. Горбачову не залишалося вибору, окрім як змінити радянську стратегію із всесвітньої комунізації на співіснування з США. Результатом була гласність і перебудова, а також нова військова політика, спрямована на роззброєння.

Коли настав кінець радянської імперії, у лютому 1993 року Олександр Безсмертних, колишній заступник міністра закордонних справ за часів Горбачова, відвідав Сполучені Штати на запрошення Прінстонського університету. Під час міжнародного симпозіуму на тему «Кінець Холодної війни» він однозначно заявив, що «СОІ змусила Радянський Союз відмовитися від військової експансії".

У своїх мемуарах Рейган визнав, що без підтримки Вашингтон Таймс, програма СОІ ніколи не побачила б денного світла. 1 листопада 1983 року Вашингтон Таймс зайняла активну позицію, надрукувавши повноколірну статтю про систему протиракетної оборони космічного базування, яку запропонувала адміністрація Рейгана. У статті містився дуже схвальний відгук про цю ініціативу і про одного з ключових прихильників проекту, генерал-лейтенанта Даніеля О. Грема. [11] У своїй редакційній політиці Таймс послідовно й наполегливо виступала за розвиток системи. [12] Справді, коли президент Рейган оприлюднив план щодо СОІ в телезверненні від 23 березня 1983 року, Таймс висловила думку, що це звернення було "можливо найкращим виступом президента Рейгана". Передовиця від 23 березня підтвердила, що ідея космічного щита "привертала наш інтерес і мала підтримку протягом декількох місяців". Вона також назвала СОІ потенційним важелем на майбутніх переговорах про обмеження озброєнь із Радянським Союзом. [13]

Такий активний публічний захист відрізнявся від позиції Нью-Йорк Таймс, яка рішуче закликала до стримування розвитку СОІ. [14] Ведучи дискусію, Нью-Йорк Таймс очорняла як саму програму, так і позицію Рейгана щодо її розвитку й розгортання, використовуючи таку термінологію, як "план, побудований на піску; проекції фантазії в політику", "наукова фантастика", "небезпечна примха", і зробила висновок, що в слухачів склалося враженням, ніби СОІ – це "необачна пригода, яка спричинить руйнівну гонку наступальних і оборонних озброєнь".
[15]

Незалежно від результатів внутрішньої дискусії щодо ефективності СОІ, факт залишається фактом, що непохитна відданість президента Рейгана цій програмі (і підтримка його позиції такими виданнями, як Вашингтон Таймс) зіграла ключову роль у тому, щоб змусити Радянський Союз відмовитися від перспективи досягнути ядерної переваги чи скласти хоча б противагу по відношенню до США. [16] Саме ця зміна позиції з боку Радянського Союзу більше, ніж будь-що інше,

привела до закінчення Холодної війни.

2.2.3. Виведення радянських військ з Афганістану

З кінця 1970-х до початку 1980-х уся земна куля була охоплена вогнем через пряму або непряму агресію комуністичних сил. За часів адміністрації Картера Радянський Союз направив близько 150 тисяч військових в Афганістан і створив там маріонетковий уряд. Комуністичні революції спалахнули в Африці – в Анголі, Мозамбіку, Ефіопії тощо. У Центральній Америці Нікарагуа слідом за Кубою також стала соціалістичною країною, і комуністична загроза підібралася майже до кордонів США. Усі ці конфлікти були, звичайно, ланками в радянській стратегії всесвітньої комунізації, і природно випливали з доктрини Брежнєва: жодна країна, яка потрапила під комуністичний контроль, не повинна бути втрачена на користь Заходу; більше того, комуністична революція повинна агресивно експортуватися в капіталістичні країни.

У відповідь на цю доктрину, президент Рейган заявив, що Америка підтримуватиме всі країни вільного світу в їхніх антикомуністичних заходах. Він також заявив, що Америка несе моральну відповідальність сприяти будь-якій боротьбі за свободу, а також підтримувати всі вільні народи та їхні організації. Навіть якщо боротьба за свободу прийняла, наприклад, форму партизанської війни, уряд США все одно був зобов'язаний підтримувати тих, хто здійснює боротьбу.

Ця мужня заява викликала шалений опір і зневагу з боку ліберальних засобів масової інформації. Проте Вашингтон Таймс підтримала доктрину Рейгана. Насправді, вона пішла ще далі, стверджуючи, що найбільш ефективна й сучасна американська зброя повинна поставлятися таким борцям за свободу, як-от Жонасу Савімбі (лідеру

антикомуністичного Народного Союзу за повне звільнення Анголи) і моджахедам в Афганістані. Вона стверджувала, що інакше вони просто не зможуть боротися проти радянських танків і винищувачів МіГ. Вона тиснула на уряд із тим, щоб він зайняв рішучу позицію щодо цього питання, і закликала його надати моджахедам портативні ракетні комплекси земля-повітря Стінгер, які дали б їм змогу збивати в Афганістані радянські МіГи та штурмові вертольоти.

Рейган щиро вітав таку пропозицію. Що саме поставило радянські війська в Афганістані на коліна, а потім змусило їх збирати клунки? За допомогою близько двохсот ракетно-зенітних комплексів Стінгерів, які починаючи з 1986 року поставлялися Штатами, партизанські сили перейшли в наступ. У цьому й полягає причина того, чому радянські війська почали відступати. Виведення військ розпочалося 15 травня 1988 року і було завершене згідно з графіком 15 лютого 1989 року. [1] Це був перший радянський відступ із часів Другої світової війни.

З початку вторгнення радянські війська понесли неприпустимо велику кількість утрат. Офіційно загинуло близько 15 тисяч радянських солдат. Кількість жертв серед афганського населення, за оцінками, склала близько 1 млн. осіб, включаючи цивільних (це близько 9 відсотків населення). [2, 3] Кількість афганських біженців у Пакистані й Ірані доходила до 5,5 млн., тоді як біженців, які залишилися в країні, було 2 млн. В афганського народу ця війна викликала велику образу на радянських людей.

Через цю поразку радянських регулярних військ, структура й компонування радянського панування стали мінятися по всьому світу. У різних театрах збройних конфліктів борці за свободу перейшли в наступ, а радянські війська почали відступати. В Анголі сили на чолі з Савімбі завдали важких утрат кубинським солдатам, яких було направлено на допомогу армії комуністичного уряду (НРЗА). Зрештою, кубинські війська були виведені.

У 1978 році, лише три роки після падіння В'єтнаму, Радянський Союз продовжував розширення свого впливу і влади в Африці, Азії, Північній та Південній Америці. Десять років по тому, у 1988 році Радянський Союз пішов на безпрецедентний крок: уперше з 1917 року він вивів свої війська з держави-сателіту. У тому ж році альтернативні, демократично орієнтовані політичні рухи стали гравцями на політичному полі СРСР і радянських сателітів – Польщі та Угорщини. З 1988 року вільна альтернативна преса почала конкурувати з «Правдою» і «Известиями». Радянський Союз відмовився від підтримки доктрини Брежнєва і національно-визвольних рухів. Натомість, нове керівництво закликало до запровадження вільної ринкової економіки і до свободи релігії.

Доктор Мун точно передбачив час падіння комунізму в промові під назвою "Шлях відновлення", яку він дав у Парижі у квітні 1972 року: «Комунізм упаде на 70-й рік свого правління. Ось значення 1978 року. Почавшись у 1917 році, комунізм зможе протриматися близько 60 років, досягнувши свого піку. Тож, 1978 рік є розмежувальним, після якого комунізм почне занепадати; на 70-му році він буде повністю зруйнований. Це так. Тому для прибічників комунізму зараз якраз час від нього відмовитися». [4]

Після сімдесяти років вражаючого розповсюдження нищівної ідеології, Радянська мрія дійсно була "повністю зруйнована". Зроблений у 1972 році прогноз доктора Муна, що в 1978 році комунізм досягне свого піку, а в 1988 році "зруйнується", виявився напрочуд точним.

За цими перемогами стоять певні жертви. 9 жовтня 1987 року кореспондент і кінорежисер Вашингтон Таймс Лі Шапіро та його звукооператор Джеймс Ліндроф були вбиті кулеметним вогнем з Радянського вертольота під час зйомок моджахедів в Афганістані. Раніше, Лі Шапіро зняв документальний фільм про борців за свободу Нікарагуа, який отримав багато відгуків у Сполучених Штатах і навіть схвалення Білого дому. Смерть застала його за зйомкою документального фільму, який мав показати світу реальність усередині Афганістану.

Кінорежисер Лі Шапіро

Кінорежисер Лі Шапіро

Смерть цих двох осіб викликала сплеск гніву в США. Таймс скористалася цією можливістю, щоб, як описано вище, рішуче заявити про необхідність поставок моджахедам передового озброєння. Це стало вирішальним чинником, який вплинув на рішення щодо постачання ракет Стінгер, що й привело до відступу радянських військ з Афганістану.

Озираючись назад, кореспондент Вашингтон таймс Том Картер зробив такий коментар: "Через сім місяців після смерті [Ліндроф і Шапіро] Радянський Союз почав виведення військ. До цього Радянський Союз ніколи не відмовлявся від захоплених ним територій. Афганістан став першою країною, з якої Радянський Союз відступив. Це, зрештою, привело до краху комунізму".

Лі Шапіро був членом Церкви Об'єднання. Цей факт є ще одним доказом того, що Церква Об'єднання, доктор Мун і Вашингтон Таймс зіграли вирішальну роль у звільненні від комуністичної ідеології. За це часто доводилося платити кров’ю.

2.2.4. Як Конгрес США підтримав борців за свободу в Нікарагуа

У 1984 році доктор Мун був запроторений до Федеральної виправної інституції в Денбері, штат Коннектикут, за сфабрикованими і сильно політизованими обвинуваченнями в ухиленні від сплати податків. 5 травня 1985 року в години відвідувань д-р Пак пішов до в'язниці. Як президент Вашингтон Таймс, він майже щодня давав доктору Муну звіт про політичну ситуацію в США і світі. Того дня доктор Пак повідомив, що пропозиція Президента Рейгана надати гуманітарну допомогу нікарагуанським борцям за свободу, відомим як контрас, була відхилена з великою різницею голосів у Палаті представників.

Радянський Союз, щоб побудувати військову фортецю в Центральній Америці, направив у Нікарагуа військову допомогу на мільярди доларів, так само, як він вклав кошти в Кубу. Проте Конгрес США відхилив пропозицію на поставку борцям за свободу їжі, одягу та медикаментів на мізерну суму в 14 мільйонів доларів, хоча цей пакет виключав військову допомогу.

Коли доктор Мун почув цю новину, його обличчя почервоніло. Навіть під час перебування у в'язниці він завжди ламав собі голову, розмірковуючи над тим, як зупинити комуністичну агресію. Він відразу зрозумів серйозні наслідки цього голосування. "Якщо триватиме в тому ж дусі, - попереджував він, - Америка погано скінчить. Якщо Конгрес не в змозі допомогти нікарагуанським борцям за свободу, то це зроблю я. Навіть якщо вільним людям Сполучених Штатів доведеться спустошити свої кишені, вони мають допомогти контрас. Ми повинні розбудити людей".

Щойно залишивши в'язницю в Денбері, доктор Пак зупинив машину біля таксофону, щоб зателефонувати до редакції Вашингтон Таймс, шкодуючи, що з усіх днів сьогодні була неділя. Однак, на щастя головний редактор, Арно де Боржграв, був у своєму кабінеті.

Доктор Пак швидко й лаконічно передав йому пристрасний стан душі доктора Муна. Де Боржграв слухав мовчки. Коли доктор Пак закінчив, він відповів: "Я симпатизую на 100 відсотків почуттям і гніву доктора Муна. Нам не можна його підводити, чи не так? Дозвольте мені впоратися з цим, і я зроблю все, щоб не розчарувати доктора Муна", - і повісив трубку. Пояснимо тут, якою людиною є Арно де Боржграв. По-перше, він є завзятим борцем з комуністичною ідеологією. По-друге, як професійний журналіст, він геній. По-третє, він є всесвітньо відомою особою, яка висвітлила багато сенсацій протягом тридцяти з чимось років роботи старшим редактором і головним закордонним кореспондентом Newsweek.

І ще одна важлива річ. Він високо цінує доктора Муна. Коли д-р Пак був президентом Корпорації Вашингтон Таймс, він ніколи не вказував Арно де Боржграву публікувати якісь конкретні статті. Він, здавалося, прозорливо розумів, що доктор Мун і доктор Пак хотіли від газети. Він надзвичайно вірить у доктора Муна. Він захоплювався прагненням доктора Муна досягти перемоги над комунізмом і вважав, що, якщо у світі є одна людина, яка може зупинити експансію комунізму, то це доктор Мун.

Арно де Боржграв
Арно де Боржграв

Наступного дня, 6 травня 1985 року, вранішня Таймс сколихнула весь Вашингтон. На першій сторінці була спеціальна стаття, підписана головним редактором. Вона агресивно атакувала, пункт за пунктом, непатріотичну поведінку Палати представників, а також її ухил у бік підтримки комуністичної програми. Там було сказано, що Вашингтон

Таймс започатковує фонд на підтримку контрас. Заради нікарагуанських борців за свободу, заради Америки і всього світу, Таймс прагнула зібрати кошти замість тих 14 мільйонів доларів гуманітарної допомоги, яку відхилив Конгрес. На закінчення передовиця заявляла, що Таймс вносить 100,000 доларів у новостворений Фонд за свободу Нікарагуа, щоб зрушити справу з мертвої точки.

Що тут почалося! Телефонні дзвінки, які пропонували підтримку, висловлювали похвалу і заохочення, накрили редакцію Таймс, немов снігова лавина, і з наступного дня пішов справжній потік внесків. Білий дім був такий щасливий, що не міг стримати себе. Президент Рейган безпосередньо зателефонував головному редактору і висловив свою подяку.

Галас здійнявся по всій країні. Громадськість вибухнула критикою до Конгресу, і водночас, настрої на допомогу нікарагуанським контрас стали переважати по всій Америці. Політичні настрої у Вашингтоні різко змінилися. Палата витягла зі сміттєвого кошика законопроект щодо підтримки нікарагуанських контрас (гуманітарною допомогою), який вона так недбало провалила, і його знову внесли на розгляд. 12 червня законопроект був прийнятий безпечною більшістю: 248-184. Це був безпрецедентний випадок в історії Конгресу. Більше того, розмір допомоги був майже подвоєний: адміністрація зобов’язала збільшити її суму з 14 до 27 мільйонів доларів.

Таким чином, одне рішення доктора Муна, прийняте у виправній інституції в Денбері, дало неймовірний результат. Президент Рейган, маючи тепер підтримку громадської думки, здійснив низку сміливих пропозицій щодо допомоги контрас (у 1986 році адміністрація реалізувала пакет допомоги в розмірі 1 млрд. доларів, у тому числі 70 млн. доларів військової допомоги). Крок за кроком доктрина Рейган почала вступати в силу. У джунглях Африки та дощових лісах південно-східної Азії, у пустелі та на сибірських просторах – у кожному куточку світу борці за свободу відчували повагу й отримували підтримку.

Зі своєї бази в сусідньому Гондурасі контрас рішуче продовжили антикомуністичне повстання. У результаті їхня діяльність завдала істотної шкоди режиму сандіністів, який, зрештою, почав переговори про припинення вогню, як єдиний спосіб уладнати стан громадянської війни. Нарешті, 25 лютого 1990 року були проведені вільні вибори. Народ Нікарагуа скинув комуністичний уряд шляхом демократичного процесу та обрав Віолету Чаморро. Це був перший випадок в історії, коли комуністичний уряд було повалено в результаті демократичних виборів.

Отже, хто, зрештою, був відповідальний за звільнення Нікарагуа? Чи не був це доктор Мун, який сидів у федеральній в'язниці? Чи не зіграла вирішальну роль саме Вашингтон Таймс? Розслідування й репортажі Вашингтон Таймс піднімали довіру до виконавчих та законодавчих зусиль із підтримки Нікарагуанського опору в його намаганнях не допустити потрапляння своєї країни в радянсько-кубинську сферу впливу. Наприклад, з 8 по 12 квітня 1985 року, якраз перед вирішальним голосуванням Конгресу про надання підтримки нікарагуанським контрас, Таймс опублікувала серію з п’яти статей, які викривали те, як ліві активісти чинили тиск на Конгрес США з метою змусити його відмовитися від борців за свободу. [6] Коли 24 квітня 1985 року Конгрес США відхилив законопроект про надання 14 мільйонів доларів на гуманітарну допомогу для Нікарагуанського опору, що стало великою геополітичною невдачею в адміністрації Рейгана, Вашингтон Таймс присоромила Конгрес США, оголосивши 6 травня 1985 року створення власної інфраструктури з громадського гуманітарного фінансування для контрас.

Таймс також оголосила про своє рішення надати перші 100 000 доларів стартового капіталу для цього проекту. Його співголовами стали Джин Кіркпатрік, Вільям Саймон, Мідж Дектер і Майкл Новак. Ініційоване Вашингтон Таймс створення Фонду за свободу Нікарагуа стало національною новиною, дуже збентеживши тих членів Конгресу, які думали, що вони успішно перекрили підтримку Нікарагуанського опору з боку США. [8] У висвітленні новин Вашингтон Таймс протиставила

відхилення законопроекту Конгресом візиту президента сандіністського фронту національного визволення Даніеля Ортеги в Москву 28-29 квітня 1985 року, який відбувся невдовзі після голосування. Метою візиту Ортеги, як зазначила Таймс, було отримання додаткової радянської військової допомоги. Таймс також повідомила про нові факти радянських військових поставок у Нікарагуа. [9] Таймс продовжила робити сильний акцент. Конгрес змінив свою позицію в червні того ж року, зобов’язавшись надати 27 млн. доларів гуманітарної допомоги Нікарагуанському опору. [10] Голосування в червні стало поворотним моментом для прихильників Опору. З цього часу Конгрес США регулярно підтримував гуманітарною допомогою тих, хто виступав проти правління сандіністів.

Американська допомога контрас, а також надання ракет Стінгер моджахедам в Афганістані, яке Вашингтон Таймс також рішуче підтримувала, стали вирішальними факторами в остаточному поваленні сандіністів у Нікарагуа і в Радянському рішенні залишити Афганістан.

Родріго Карасо, президент Коста-Ріки (1978-1982)
Доктора Мун Сон Мьона в його наполегливій боротьбі не обмежує ні земля, ні час, для нього немає ні нездоланних перешкод, ні ворогів, ні бар’єрів. Його мета полягає в братській єдності всіх людей. Ще з часів отроцтва він був голосом розуму та стриманості. Він відстоював істинне братство людей під батьківством Бога. Він виступав посередником у конфліктах та обіймав тих, хто був розділений різними переконаннями.

2 - Rodrigo Carazo.jpg

Він створив безліч організацій із метою врегулювання конфліктів. Його підхід полягає в тому щоб оновити наші надії на глобальний мир, практично втілюючи співпрацю, братерство та єдність. Його найголовніша мета – єдиний світ. Він є людиною конструктивних та результативних дій у багатьох сферах. Його справжні здібності відроджувати все, настільки ж чисельні та нескінченні, як і його енергія та сила. На цьому зібранні демократичних лідерів країн світу він несе смолоскип свободи.

Він захищав свободу віросповідання. Він боровся проти всіх форм расизму та дискримінації. Завдяки своїй унікальності, відкритості та толерантності він збирав людей із протилежними релігійними та політичними поглядами для співпраці заради єдності цієї прекрасної планети. Др. Мун – це людина миру, але передусім він є божою людиною. Він навчає, що саме Бог має бути центром нашого життя та всіх наших починань.

2.2.5. Об’єднання Німеччини

У другій половині двадцятого століття комунізм спричинив виникнення кордонів на ідеологічному ґрунті. Світ поділився на два табори. Унаслідок братовбивчих війн розділилися країни. З’явилися Північна і Південна Корея, Східна і Західна Німеччина. Рішення про розділ Кореї було прийнято на території України під час Ялтинської конференції 1945 року. Кілька років по тому це рішення втілилося в реальність, коли Корейський півострів розділився по 38 паралелі внаслідок війни (1950-1953рр.), у якій брали участь також Китай, СРСР і США. Це був перший збройний конфлікт комуністичного і демократичного блоків, з якого почався відлік Холодної війни.

Доктору Муну і його прихильникам знадобилися роки важкої праці, щоб мирне об’єднання Німеччини стало реальністю. Слідом за Німеччиною має об’єднатися й Корея. Після громадянської війни мирний договір так і не був підписаний і дві Кореї, по суті, донині перебувають у стані війни. Щоправда, у 1988 році сталося політичне потепління: в Олімпіаді в Сеулі взяли участь як країни демократичного табору, так і комуністичного. Це примирення було справді історичним і знаковим, адже в 1980 році Олімпіаду в Москві бойкотував увесь «вільний» світ, а в наступній Олімпіаді в США в 1984 році відмовився брати участь увесь комуністичний світ. На Олімпіаду в Сеулі доктор Мун скликав велику кількість своїх послідовників із 120 країн, які піклувалися про команди спортсменів. Організація доктора Муна постачала в Олімпійське містечко фрукти, напої з женьшеню тощо. Крім того, кожен спортсмен отримав у подарунок костюм. Представляючи два блоки, спортсмени об’єдналися, немов брати, які тривалий час гострили зуби один на одного і не могли помиритися.

Оскільки збройний конфлікт комуністичного і демократичного блоків почався на корейському півострові, саме тут все й має завершитися – Північна і Південна Кореї повинні об’єднатися. Коли завдяки ідеології Об’єднання вирішиться це останнє протистояння і на корейській землі утвердиться вічний мир, здійсниться мрія доктора Муна про об’єднання його Батьківщини.

Розповідь Тайгер Пака про діяльність у Німеччині

1 вересня 1981 року доктор Мун попросив мене взяти на себе відповідальність за АСВП в Німеччині. Він сказав: "Комуністи міцно вхопилися за Японію, Сполучені Штати та Німеччину. За останні три роки ми сповільнили ріст лівого руху в Америці, навчаючи студентів ідеології Перемоги над комунізмом (ПНК). Ми можемо приборкати амбіції комуністів до завоювання всього світу. Якщо ми закладемо основу для ПНК у такій розділеній країні, як Німеччина, переможна основа зможе поширитися на світовий рівень і матиме позитивний вплив на Корею".

Чонг Гу «Тайгер» Пак
Чонг Гу «Тайгер» Пак

Через два тижні після отримання вказівки від доктора Муна ми почали десятиденний семінар із ПНК у Гамбурзі. Ми об’єдналися в групи і працювали в університетських містечках. Ми спілкувалися один на один зі студентами, давали публічні лекції і виставляли столи з книгами. Ми розкладали книги з ПНК на наших столах перед плакатом, на якому проголошувалося «Марксизм проти ідеології Об’єднання». Ми вступали в дискусії з комуністичними студентськими групами і кидали виклик лівим активістам, улаштовуючи демонстрації на їхніх мітингах.

10 жовтня був великий мітинг у Бонні. За оцінками, 280 тисяч осіб зібралися на цю демонстрацію. Усі розуміли, що вона мала радянське фінансування. Прихованим мотивом Радянського Союзу було блокувати

розміщення нейтронних бомб у країнах НАТО. Наявність таких бомб нейтралізувало б спроби вторгнення радянського блоку, тому вони намагалися заручитися громадською підтримкою під прапором «миру». Нас обурив такий підхід і ми вирішили викрити їхній обман.

Мені вдалося залучити 130 членів АСВП. Ми зробили листівки і 120 плакатів, а також направили листи в Організацію Об'єднаних Націй, президенту Рейгану та прем'єр-міністру Німеччини. Наше гасло було: «Не руйнуйте істинний мир у погоні за неправдивим миром». Ми рішуче прагнули: 1) показати хибність комунізму, запропонувати критику й зустрічну пропозицію, і 2) виступити проти теорії насильницької комуністичної революції, але любити людей, пригноблених комунізмом, і продовжувати боротися, доки вони не стануть вільними.

Ми зайняли місця перед сценою, прямо перед пресою. Усі згорнули свої плакати і сиділи на них, чекаючи сигналу. Мітинг повинен був початися о першій годині. Я взяв за руку Дітера Шмідта, якого назначив керівником, і ще раз пояснив, чому ми влаштовуємо цю демонстрацію. "Слухай, Дітере, - сказав я, - це не перший раз, коли вони проводять такий мітинг. У шістдесятих і на початку сімдесятих років в Америці молоді люди протестували щодня. Їхнім гаслом було "Make Love Not War" (займайтеся любов’ю, а не війною). Вони розбудили громадську думку і, зрештою, конгрес скорився й США залишили В'єтнам. І що тоді сталося? Радянський Союз установив там комуністичний уряд і захопив Лаос та Камбоджу. Унаслідок цього було вбито майже 3 мільйони людей. А під час війні у В'єтнамі було вбито 250 тисяч. Порівняй кількість загиблих, коли захищали Південно-Східну Азію від комунізму, із кількістю вбитих у ході чисток після війни. Невже сенс миру в тому, щоб просто зупинити війну? «Мир» - це гасло, яким комуністи завжди зловживають, але це жорстокий обман". Тоді Дітер підвівся і з обуренням почав кричати.

«Не руйнуйте справжній мир неправдивим! - Закричав він німецькою. – Комуністи! Зупиніть цю фальшиву мирну демонстрацію». Усі члени підвелися й розгорнули плакати, які вони до цього ховали. Усі в один

голос стали скандувати гасла. 130 осіб проти 280 тисяч – здавалося, що нас занадто мало, але ми заглушили їхнього промовця. Люди здивовано слухали нас і промовець зупинився.

Ми продовжували скандувати знову й знову, а також роздавали листівки. Комуністи, звичайно, не могли залишатися на місці і почали нападати на нас: вони зривали і чавили наші плакати. Вони хапали наших членів і кидали їх на землю. О 1:45 я вирішив, що на цьому досить, і скерував членів відійти на вулиці. Там було багато німецьких терористів з ОВП і панків, тож залишатися там було ризиковано, бо поліція не охороняла демонстрацію.

Коли ми дісталися головної дороги, близько двох тисяч осіб оточили нас щільною стіною і почали кидати яблука, яйця, банки та пивні пляшки. Ми втекли в провулок, де всього близько 500 чоловік могли протиснутись. Ватажки, які підбурювали натовп, були одягнуті в чорні брюки, куртки й маски. Вони замахувалися на наших членів палицями, трубами й ланцюгами. Спалахнула бійка. Наших членів було набагато менше і вони не звикли до вуличних боїв. Я побачив, що четверо наших членів лежали закривавлені на землі. Їх побили, але, на щастя, не сильно.

"Хто ваш лідер? – голосно спитав я. - Озвися". Великий хлопець, який був схожий на професійного борця, виступив уперед. "Ви дійсно хочете цієї бійки? Якщо так, то ми можемо битися до смерті. Але якщо будуть убиті або поранені, цей інцидент нашкодить вашій мирній демонстрації. Сьогодні краще уникнути сутички. Ти згоден?" Він підізвав до себе кілька людей, щоб порадитись. Після цього він дав свисток. Насильство негайно припинилося. Ми уникнули пазурів смерті.

Берлінська стіна має впасти!

Четвертий міжнародний студентський з’їзд АСВП, 2-8 серпня 1987 року

Незважаючи на сильну протидію й заборони, четвертий з’їзд Всесвітньої АСВП відбувся-таки в Берліні, як і планувалося! Більше 3 тисяч людей відвідали головні збори у всесвітньовідомому міжнародному конгрес-центрі. Але найбільш хвилюючою подією стала демонстрація та мітинг біля Берлінської стіни - 43-кілометрового укріплення з бетону й колючого дроту, яке розділяло Східний і Західний Берлін. Близько 2 тисяч осіб пройшлися семикілометровим маршем від центру Берліна до стіни поблизу КПП Чарлі. Вони несли прапори багатьох країн, труни із зображенням мільйонів жертв комунізму, а також транспаранти з вимогою знесення стіни. Це була найбільш інтернаціональна демонстрація проти стіни, яка коли-небудь тривала в Берліні з часу її зведення в 1961 році. Незважаючи на небезпеку, президент Всесвітньої АСВП Мун Хьо Джін вирішив іти на чолі маршу весь шлях. Хоча поліція забезпечувала відмінний захист, близько 150 провокаторів постійно кричали, кидали фарбу і яйця, намагаючись зірвати марш.

Мун Хьо Джин очолює мирну ходу з центру Західного Берліну до стіни
Мун Хьо Джин очолює мирну ходу з центру Західного Берліну до стіни

Хід зупинився на пам’ятному місці, де в 1962 році при спробі до втечі через стіну була вбита 18-річна дівчина зі Східної Німеччини. На демонстрантів там чекали двісті лівих активістів. Музична група надихнула всіх учасників співати "Die Mauer Muss Weg!" ("Стіна повинна впасти!") Ліві почали відбирати й ламати плакати і навіть били учасників. Тоді люди утворили «живу стіну» і відтіснили їх у бік КПП Чарлі в Східний Берлін, де міліція Східної Німеччини зупинила їх і штовхала назад. Поліція заарештувала дев'ять контрдемонстрантів, і цей інцидент був висвітлений у газетах по всьому світу.

Тим часом біля стіни продовжувався мітинг. Мун Хьо Джін, старший син доктора Муна, вийшов на сцену і дав, напевне, найбільш проникливу промову, яку колись промовляли біля стіни:

"… Зараз ми стоїмо тут, біля Берлінської стіни, і відчуваємо смуток, бо всі ми знаємо, що це помилка. Вона не є ознакою миру чи шляхом життя цивілізованих людей. Стіна є справжнім символом комунізму. Не так усе повинно було статися. Але маємо те, що маємо. Отже, ми, члени АСВП, хотіли б закликати пана Горбачова бути справедливою та відповідальною людиною, яку він із себе вдає. Пане Горбачов, давайте покінчимо з цією кривдною і нелюдською стіною несправедливості! Проявіть, будь ласка, свою щирість перед світом хоч раз! Відкладіть у сторону ваші обачні й помірковані пропозиції ядерного роззброєння і будьте щирим у ваших твердженнях про мир і права людини. Будьте щирі у ваших добрих намірах і зробіть те, про що кажете. Я знаю, ви розумієте, що члени АСВП – не дурні. Із часів більшовицької революції під комуністичним прапором "правди", "прав людини" і "миру" загинуло 150 мільйонів людей.

Сході й Заході, ми повинні об'єднатися під крилом наших батьків; ми повинні об'єднатися з нашим Богом. Він – живий; усередині Бога живе сердечна людська сутність – істинна любов, це вкрай важливо для нас і для решти світу. Тільки так ми можемо об'єднатися, тільки так планета може об'єднатися. Тільки так ця стіна може бути знесена.

Я – кореєць, людина зі Сходу. Подивіться навколо: тут є американці, японці, люди з усього світу. Ми не народилися в Німеччині, але стоїмо тут, на цій землі біля Берлінської стіни. Будь ласка, давайте згуртуємося й зламаємо цю стіну любов'ю. Істинна любов має неперевершену силу. Вона може подолати будь-які перепони! Давайте всі разом помолимося за всіх людей, які страждають у комуністичних країнах. Скажемо молитву і житимемо у відповідності до цих слів. Ми здобудемо перемогу. Комунізм підкориться Богу! У Божому серці вистачить місця й для комунізму. Усередині Бога є місце навіть для пана Горбачова! Давайте підемо до стіни й помолимося!"

Пройшовши через натовп, Мун Хьо-Джін попрямував до стіни і помолився так глибоко, що всі навколо нього заплакали разом із ним.

Падіння Берлінської стіни

Нарешті настав день, який потряс увесь світ. 9 листопада 1989 року впала Берлінська стіна. Події того дня відзняті на камеру і доступні для перегляду в Інтернеті. Як зворушують кадри, на яких бачиш, як відреагували люди, коли почули, що вони отримали свободу пересування. Спочатку кілька людей підійшли до стіни – і змогли безперешкодно пройти на той бік! Потім пішло дедалі більше й більше людей і, нарешті, шлагбаум був піднятий! Одна жінка сказала, що вона ніколи не бачила так багато чоловіків, які плакали. Можна легко зрозуміти радість східних німців. Але й на Заході люди відкрили нову радість, ту, яку, здавалося, втратили й поховали.

До падіння стіни громадяни Східної Німеччини вже почали безперервним потоком тікати на Захід через Угорщину. Режим Еріха Гонеккера в НДР розумів, що йому завдало удару: його накрила хвиля свободи й демократизації, яка до того часу вже охопила всю Східну Європу. Уряд Егона Кренца перейняв владу від режиму Гонеккера і швидко видав дозвіл на поїздки через стіну.

Берлінська стіна була створена в 1961 році вздовж кордону, який розділяє Східний і Західний Берлін. Відтоді вона завжди була символом Холодної війни. Її падіння в 1989 році сигналізувало про неминучий крах комуністичного блоку. Це стало несподіванкою для всього світу. Усі були в шоці, немов зачаровані. Здавалося, що сама вісь планети змістилася. Тепер ті люди, які думали, що падіння комунізму було неможливим, що ідея падіння комунізму – всього лише марна фантазія , були змушені переглянути свою позицію.

Можливо, той факт, що Горбачов відвідував Східну Німеччину під час розвалу стіні був іще дивнішим, ніж саме падіння стіни. Приводом візиту Горбачова був сорокарічний ювілей із дня заснування НДР. Горбачов активно закликав до реформ у Східній Німеччині, і врешті-решт, саме він здійснив відставку Гонеккера, який виступав проти будь-яких реформ узагалі.

З 2 по 3 грудня 1989 року на середземноморському острові Мальта президент Джордж Буш та Генеральний секретар Горбачов провели саміт. Лідери двох країн офіційно оголосили про закінчення Холодної війни, яка тримала світову спільноту в страху протягом десятиліть. Нарешті, темна хмара ядерної катастрофи між Сполученими Штатами і Радянським Союзом розсіялася. Водночас, поразка комунізму та СРСР стала явним і очевидним фактом.

2.3. Діяльність у країнах колишнього Радянського Союзу (1990-2010)

“Моє серце відкрите до радянських людей. Багато хто з вас подолав нестерпні страждання, і це засмучує мене. Мені дуже подобається ваша країна і ваші люди. Я чітко бачу моральне та економічне відродження Радянського Союзу, яке драматично вплине на весь світ. Я робитиму все можливе, щоб надихнути та підтримати це відродження”.

Др. Мун Сон Мьон

Після того, як у 1945 році закінчилася Друга світова війна, почалися нові часи - епоха Холодної війни. Як каже за себе сама назва, це була тиха війна. Проте це жорстке протистояння між Сполученими Штатами та Радянським Союзом, коли кожен прагнув до світової гегемонії, вело до заключного вибуху - гарячої війни. Добре розуміючи ситуацію, др. Мун Сон Мьон докладав багато зусиль, сприяючи миру та порозумінню між цими двома державами. Він допомагав американцям, навчаючи їх тому, як перемогти на ідеологічному підґрунті. По суті др. Мун розглядав боротьбу з комунізмом як протистояння між теїзмом та атеїзмом. Чітко розуміючи, що заперечення Бога є основою комуністичної ідеології, він проголошував “Божизм” - ідеологію, що спирається на Бога, - як єдиний можливий шлях подолання комунізму.

Мета його філософії “Перемога над комунізмом” полягала не в знищенні комуністів. Др. Мун доклав героїчних зусиль, щоб відкрити душі комуністів для інших точок зору, особливо це стосувалося

представників радянських ЗМІ. Він запрошував радянських журналістів - групу за групою - до США, щоб вони могли побачити демократію в дії, та вивчити миротворчі цілі його філософії. Чим більше др. Муну вдавалося відкривати серце Радянського Союзу, тим більше він отримував поваги та захоплення від представників радянських ЗМІ. Зрештою він вирішив: “Я маю поїхати до Радянського Союзу та привезти з собою 1000 представників світових ЗМІ, разом із діючими та колишніми очільниками країн, і провести в Москві Всесвітню конференцію засобів масової інформації”. Він переконав радянський уряд і врешті-решт отримав від Кремля згоду на її проведення.

Радянські журналісти відвідали доктора й пані Мун у Кореї, 1989 рік
Радянські журналісти відвідали доктора й пані Мун у Кореї, 1989 рік

Др. Мун приїхав до Радянського Союзу 8 квітня 1990 року. Коли вони з пані Мун прилетіли до Москві разом зі своїм оточенням, їх прийняли з великими почестями. Конференція в Москві тривала 10-11 квітня. Разом із тридцятьма дійсними та колишніми очільниками різних країн, др. Мун приїхав до Кремля, де вони мали спеціальну зустріч із Президентом Горбачовим. Це був історичний момент. Президент Горбачов презентував гостям свою політику Гласності та Перебудови. Др. Мун високо оцінив його ініціативу і пообіцяв, не шкодуючи зусиль, допомагати Радянському Союзу на цьому новому шляху.

Президент Горбачов радів можливості продемонструвати на весь світ свою політику через представників іноземних ЗМІ. У такій радісній атмосфері він запросив доктора та пані Мун до свого особистого президентського офісу, розташованого в самому серці Кремля. Др. Мун помолився, коли зайшов до його офісу, після чого відбулася важлива бесіда з Президентом Горбачовим. Др. Мун переконував його встановити дипломатичні стосунки між Кореєю та Радянським Союзом. Також він наголошував, що справжній мир не можливий без свободи віросповідання. Президент Горбачов визнав мудрість пропозицій др. Муна. На закінчення др. Мун порадив: “Будь ласка, будьте не просто

президентом Радянського Союзу, будьте президентом для світу. Прошу, станьте твердим прихильником мирного світу, в якому не буде війн”.

Через декілька місяців - уперше за 86 років - Південна Корея та Радянський Союз підписали історичний договір про встановлення дипломатичних відносин. 25 грудня 1991 року Президент Горбачов мирно залишив посаду, і почалася нова епоха.

2.3.1. Зустріч у Москві (8-13 квітня 1990 р.)

Починаючи з 1990 року, доктора та пані Мун тепло вітали в країнах колишнього Радянського Союзу, Монголії та Китаю. Вони знову й знову ділилися своїми очікуваннями, що народи цих країн, спираючись на духовне коріння та традиції, що поєднують східну та західну культуру, зроблять суттєвий внесок у побудову мирного світу.

8 квітня 1990 року, др. та пані Мун приїхали до Москви. Таким чином, було виконано обіцянку, яку публічно дав др. Мун 4 жовтня 1976 року в Сполучених Штатах під час святкування переможного мітингу біля пам'ятника Вашингтону, де зібралося 300 000 людей. Др. Мун розглядав демократію і комунізм як “рідних братів, що опинилися в пастці братського протистояння”. Він хотів запропонувати доступ до своєї світової основи, щоб підтримати Президента Горбачова.

Доктор і пані Мун вітають учасників конференції
Доктор і пані Мун вітають учасників конференції

На відкритті 11-ої Всесвітньої конференції ЗМІ були присутні 40 колишніх голів держав, серед яких були: Гіані Зайл Сінгх (Індія), Луіс Ечеверріа (Мексика), Амін Гемаел (Ливан), Рамальхо Еамес (Португалія), Фернандо Белаунде (Перу), Булен Есевіт (Туреччина) та інші.

Президент Михайло Горбачов вітає в Кремлі доктора й пані Мун
Президент Михайло Горбачов вітає в Кремлі доктора й пані Мун

Др. та пані Мун тепло привітали учасників під час прийому з нагоди відкриття конференції. Промовцями були представники СРСР та інших країн. Звернувшись до радянських держслужбовців, др. Мун наголосив, що найважливішим для Радянського Союзу та демократичного світу, він уважає:
- нову систему цінностей, що поєднає розрив між індивідуалізмом та колективізмом та вийде за межі вільного ринку і соціалістичної системи;
- обмін технологіями між розвинутими країнами та країнами, що розвиваються;
- новий патріотичний рух, що ставить інтереси країни та світу понад особистими потребами та бажаннями.

Під час конференції др. Мун сказав:

“Моє серце відкрите до радянських людей. Багато хто з вас подолав нестерпні страждання, і це засмучує мене. Мені дуже подобається ваша країна і ваші люди. Я чітко бачу моральне та економічне відродження Радянського Союзу, яке драматично вплине на весь світ. Я робитиму все можливе, щоб надихнути та підтримати це відродження.

Ви починаєте нову Радянську революцію, але вона має бути завершена без кровопролиття та куль, і стати революцією душі та серця.

Доктор Мун проголошує "Божизм"
Доктор Мун проголошує "Божизм"

Я говорив і буду продовжувати говорити про важливість сім’ї. Однак я хочу сказати, що глибоко в своєму серці відчуваю, що радянські люди є частиною моєї родини. Хочу запевнити вас, що моя дружина та діти відчувають те ж саме. Також хочу запевнити вас, що мої послідовники в усьому світі докладуть усіх зусиль, щоб працювати разом із вами заради майбутнього процвітання та добробуту всього людства.

Я впевнений, що Радянський Союз зіграє ключову роль у втіленні Божого плану створення світу, в якому пануватиме мир. Це велике

об’єднання людей, що простяглося від Далекого сходу, де воно межує з моєю країною - Кореєю, до серця Європи - місця народження Західної цивілізації, має природну ціль служити мостом між Європою та Азією. Ми повинні вважати себе членами однієї глобальної родини, яка живе в одному спільному домі.

Нехай Бог благословить Радянський Союз та його народ!”

12 квітня 1990 року газета “Правда” надрукувала статтю про зустріч Президента Горбачова зі світовими лідерами в Кремлі. Інформаційна агенція ТАРС розповіла, що Президент Горбачов назвав конференцію “дуже важливим елементом співпраці”.

7 - Gazeta Pravda.JPG

Під час свого перебування в Москві др. та пані Мун також відсвяткували 30-ту річницю свого весілля (11 квітня 1990 р.).

12 квітня 1990 року Перша леді Раїса Горбачова разом із др. та пані Мун були присутні на виступі “Маленьких ангелів” із Кореї. Цей колектив, заснований др. Муном, який виступав по всьому світу, зачарував москвичів серією своїх виступів у театрі Наталії Сац.

Доктор і пані Мун та Раїса Горбачова з «Маленькими янголами» в Дитячо

Доктор і пані Мун та Раїса Горбачова з «Маленькими янголами» в Дитячому музичному театрі Москви

13 квітня 1990 року др. та пані Мун відвідали Успенський собор у Кремлі, де помолилися, склавши подяку Богу за низку подій, які зміцнили порозуміння між Сходом та Заходом.

Станіслав Шушкевич, голова Верховної Ради Республіки Білорусь (1991-1994)
Протягом мого життя я познайомився з багатьма справді цікавими людьми. Ці люди мали великий вплив на ситуацію у світі, і навіть діяли, щоб змінити його. Серед них були президенти та глави держав зі світовою репутацією разом зі своїми міністрами та радниками. Якщо пригадати всіх цих поважних людей, із якими мене зіштовхнула доля, таких як Едвард Хіт та Франсуа Міттеран, Михайло Горбачов та Борис Єльцин, Гельмут Коль та Біл Клінтон, Джордж Буш старший та Бутрос Бутрос-Галі, президенти та прем'єр-міністри колишніх радянських республік, багато релігійних діячів, то не буде перебільшеннями сказати, що найбільш цікавим, вражаючим та інтригуючим серед усіх них був др. Мун Сон Мьон. Більше того, я можу стверджувати, що таке саме ставлення до др. Муна мають і більшість політичних та релігійних лідерів, із якими мені випала нагода зустрітися.

24 - Stanislaw Shushkevich.JPG

Др. Мун, маючи феноменальне терпіння та наполегливість, міг блискуче долати перешкоди на своєму шляху та перетворювати своїх опонентів на союзників. Його впевненість у правоті своїх поглядів та величезний досвід роботи з людьми різних рас та національностей, незалежно від їхнього соціального статусу, дали йому змогу зустрітися з таким страшним диктатором, як Кім Ір Сен, і знайти вихід із глухого кута, посприявши діалогу між урядами Північної та Південної Кореї. Протягом багатьох років усе це, у що навіть важко повірити, я бачив на власні очі.
Життя доктора Муна є яскравим прикладом служіння заради найвищого ідеалу альтруїзму. Постійна підтримка його вірної дружини Др. Мун Хан Хак Джа та їхньої прекрасної родини допомогла йому залишитися вірним до своїх ідеалів. Ми не повинні применшувати його глибоку доброзичливість і здатність задовольняти безперервні вимоги не лише у сфері людських відносин, а й у підприємницькій діяльності. Др. та пані Мун приділяли чималу увагу обом напрямкам. На завершення хочу однозначно сказати, що всі види діяльності доктора Муна можна підсумувати як краса думок, краса вчинків та краса конкретних результатів.

2.3.2. Перетинаючи кордони

Визначний результат зустрічі др. Муна з Президентом Горбачовим полягав у відкритті шляху, який дав змогу політичним лідерам та студентам з СРСР та США відвідати країни один одного.

Сенатор США Джессі Хелмс (ліворуч) вітає радянського міністра юстиції С
Сенатор США Джессі Хелмс (ліворуч) вітає радянського міністра юстиції Сергія Лущикова на Вашингтонській конференції

Керівництво СРСР закликало радянських законодавців узяти участь в Американській конференції лідерства - організації, що була заснована др. Муном у 1986 році з метою проголошення цінностей демократії. У грудні 1990 року та лютому 1991 року 80 радянських законодавців узяли участь у цій конференції. У травні 1991 року 200 радянських лідерів - депутатів Верховної Ради та чиновників із 15 республік СРСР - узяли участь у Всесвітній конференції лідерства у Вашингтоні.

Повернувшись із Москви, др. Мун ініціював програму на чолі з др. Сок Джун Хо, запросивши кращих студентів із провідних університетів СРСР до США. Перша група з Москви та Ленінграду прибула до Нью-Йорку 1 червня 1990 року. Протягом двох років 3000 студентів узяли участь у програмах, які включали в себе лекції з Філософії об’єднання, а також відвідали культурні й історичні місця.

Перша група радянських студентів у Нью-Йорку, 1990 рік
Перша група радянських студентів у Нью-Йорку, 1990 рік

Протягом літа та осені 1990 року радянські студенти та комсомольські лідери відвідали Японію в рамках програми обміну студентами, яку організував др. Отцука Кацумі. У 1991 та 1992 роках групу американських студентів було запрошено до Радянського Союзу. Програма складалася з лекцій по Філософії об’єднання, які давали радянські студенти, та відвідин видатних культурних об’єктів.

Президент японського відділення CARP доктор Кацумі Оцука та комсомо

Президент японського відділення CARP доктор Кацумі Оцука та комсомольський лідер Зайцев

2.3.3. Миротворчі турне 1992-2010

Після зустрічі з Президентом Горбачовим у Москві та Президентом Кім Ір Сеном у Пхеньяні (1991), др. та пані Мун започаткували серію світових турне, щоб проголосити своє послання про досягнення миру через істинну ідеальну сім’ю.

Починаючи з 1992 року, пані Мун, як президент Федерації жінок за мир у всьому світі, відвідала багато націй по всьому світу та виступала в таких головних місцях, як-от ООН, Конгрес США, Національний Парламент Японії, Московський Кремль, Пекінський Великий народний палац.

У грудні 1993 року пані Мун виступала в: Україні (20 грудня); Росії (21 грудня), вона звернулася до семитисячної аудиторії в Кремлівському палаці з’їздів; Білорусі (22 грудня), де її тепло зустріла в Мінську Перша леді Білорусі Ірина Шушкевич.

У 1995 році др. Мун разом із пані Мун відправився в світове турне з виступами, у рамках якого вони 14 листопада відвідали Україну.

У 1999 році пані Мун виступила зі своєю промовою в багатьох країнах, включаючи: Росію (22 травня); Молдову (23 травня), де вона звернулася до аудиторії з 1200 слухачів, що зібралися в Республіканському палаці; Казахстан (25 травня), де вона була нагороджена почесним званням Жіночого педагогічного інституту; Казахстан (26 травня).

Доктор Мун виступає на установчому скликанні ФВМ в Україні 20 жовтня
Доктор Мун виступає на установчому скликанні ФВМ в Україні 20 жовтня 2005 року

У 2005 році, у віці 85 років, др. Мун почав іще одне турне, присвячене інавгурації Федерації всесвітнього миру. Протягом двох років його дружина, діти та онуки тричі об'їхали земну кулю та виступили в 180 країнах, включаючи країни колишнього Радянського Союзу: Казахстан (17 жовтня), де др. Мун виступав із промовою в Резиденції Президента в Бішкеку; Грузію (18 жовтня), колишній Президент Шеварднадзе надіслав вітального листа др. Муну та аудиторії; Латвію (19 жовтня); Україну (20 жовтня), де його щиро привітав на сцені перший Президент України - Леонід Кравчук; Естонію (22 жовтня); Литву (23 жовтня), де др. Мун виступив у Палаці форумів у Вільнюсі.

Президент України Леонід Кравчук вітає доктора Муна в Києві 20 жовтня
Президент України Леонід Кравчук вітає доктора Муна в Києві 20 жовтня 2005 року

У 2006 році пані Мун відправилася у світове турне разом зі своїми дітьми. У колишніх радянських республіках вони виступали в: Таджикистані (19 червня); Азербайджані (22 червня), де її привітав колишній прем’єр-міністр Рахім Хусейнов; Естонії (23 червня); Латвії (24 червня); Литві (25 червня); Україні (26 червня).

Восени 2006 року пані Мун разом із дітьми та онуками без відпочинку відправилася ще в одне миротворче турне. Під час цього турне в

більшості країн, що вони відвідали, вони виступали одночасно в 12 містах.

У 2011 році доктор Мун здійснив своє останнє турне країнами Азії, Європи, Північної Америки та Африки, де він виступив із промовою на тему «Побудова світу вселенського миру».